

Dziennik Urzędowy C 177

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

20 czerwca 2012

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	OPINIE	
	Europejski Inspektor Ochrony Danych	
2012/C 177/01	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosków Komisji dotyczących rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku	1
<hr/>		
	II <i>Komunikaty</i>	
	KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja Europejska	
2012/C 177/02	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 87 i 88 Traktatu WE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽¹⁾	12
2012/C 177/03	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽¹⁾	17

PL

 Cena:
3 EUR

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2012/C 177/04	Kursy walutowe euro	21
2012/C 177/05	Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 15 czerwca 2012 r. przyjmująca decyzje Unii w sprawie przywozu niektórych chemikaliów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008	22

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Parlament Europejski

2012/C 177/06	Zaproszenie do składania wniosków IX-2013/01 – „Dotacje dla partii politycznych na poziomie europejskim”	32
2012/C 177/07	Zaproszenie do składania wniosków IX-2013/02 – „Dotacje dla fundacji politycznych na poziomie europejskim”	37

Rada

2012/C 177/08	Zaproszenie otwarte – Europejski program współpracy w dziedzinie badań naukowo-technicznych (COST)	42
---------------	--	----

Komisja Europejska

2012/C 177/09	Zaproszenie do składania wniosków o finansowanie działań zmierzających do zamiany na inne formy transportu, działań katalitycznych, działań związanych z autostradami morskimi, działań związanych z unikaniem ruchu oraz wspólnych działań doksztalających w ramach drugiego programu Marco Polo (Rozporządzenie (WE) nr 1692/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady – Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 1)	44
---------------	---	----

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosków Komisji dotyczących rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku

(2012/C 177/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7 i 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 2,

WYDAJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE

1.1. Konsultacja z EIOD

1. Niniejsza opinia wchodzi w skład pakietu czterech opinii EIOD dotyczących sektora finansowego, wydanych tego samego dnia ⁽³⁾.
2. W dniu 20 października 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku („proponowane rozporządzenie”) oraz wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku („proponowana dyrektywa”). Proponowane rozporządzenie i proponowana dyrektywa (zwane łącznie „wnioskami”) zostały przesłane przez Komisję do EIOD w celu konsultacji i odebrane w dniu 31 października 2011 r. Dnia 6 grudnia 2011 r. Rada Unii Europejskiej wystąpiła o przeprowadzenie przez EIOD konsultacji w sprawie wniosków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Opinie EIOD z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie pakietu ustawodawczego dotyczącego przeglądu ustawodawstwa bankowego, agencji ratingowych, rynków instrumentów finansowych (MIFID/MIFIR) oraz nadużyć na rynku.

3. Przed przyjęciem proponowanego rozporządzenia przeprowadzono nieformalną konsultację z EIOD. EIOD odnotowuje fakt, iż kilka z jego uwag zostało uwzględnionych we wniosku.
4. EIOD z uznaniem przyjmuje wystąpienie Komisji i Rady o przeprowadzenie konsultacji.

1.2. Cele i zakres wniosków

5. Dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku („MAD”) ⁽¹⁾, przyjęta na początku 2003 r., wprowadziła wspólne unijne ramy prawne dotyczące przeciwdziałania wykorzystywaniu informacji poufnych i manipulacjom na rynku, ich wykrywania oraz nakładania związanych z nimi sankcji.
6. Po kilkuletnim okresie funkcjonowania MAD Komisja dokonała oceny jej stosowania, wykrywając wiele problemów, takich jak braki uregulowań dotyczących niektórych instrumentów i rynków, niedostatecznie skuteczne wykonanie (regulatorzy nie posiadają pewnych informacji i uprawnień, a sankcje nie zostały przewidziane lub nie są wystarczająco odstrasżające), brak przejrzystości niektórych kluczowych pojęć oraz obciążenia administracyjne emitentów.
7. W świetle powyższych problemów, a także istotnych zmian w otoczeniu finansowym wywołanych procesami ustawodawczymi, rynkowymi i technologicznymi, Komisja przyjęła wnioski ustawodawcze w celu zreformowania MAD, którymi są proponowane rozporządzenie oraz proponowana dyrektywa. Cele polityczne proponowanej zmiany to zwiększenie zaufania inwestorów i poprawa integralności rynku, a także nadążenie za nowościami w sektorze finansowym.
8. Proponowane rozporządzenie w szczególności rozszerza ramy prawne dotyczące nadużyć na rynku, dokonuje kwalifikacji próby manipulacji na rynku i próby wykorzystywania informacji poufnych jako odrębnych przestępstw, wzmacnia uprawnienia dochodzeniowe przyznane właściwym organom oraz wprowadza reguły minimalne dotyczące środków administracyjnych, sankcji i kar.
9. Proponowana dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia sankcji karnych za celowe wykorzystywanie informacji poufnych lub manipulację na rynku oraz za podżeganie do popełnienia, pomocnictwo w popełnieniu lub usiłowanie popełnienia jednego z tych przestępstw. Rozszerza ono również zakres odpowiedzialności na osoby prawne, z uwzględnieniem, o ile jest to możliwe, odpowiedzialności karnej osób prawnych.

1.3. Cel opinii EIOD

10. Wiele środków zaplanowanych we wnioskach w celu poprawy integralności rynku i ochrony inwestorów ma wpływ na prawa osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych.
11. Dane osobowe będą gromadzone, przetwarzane i wymieniane szczególnie w związku z prowadzeniem przez właściwe organy dochodzeń lub współpracy w celu wykrywania przypadków wykorzystywania informacji poufnych lub nadużyć na rynku, ich zgłaszania lub nakładania związanych z nimi sankcji. Ponadto mechanizm mający zachęcić do zgłaszania przypadków naruszenia będzie również obejmował przetwarzanie danych osobowych dotyczących zarówno osoby zgłaszającej przypadek naruszenia, jak i osoby „oskarżonej”. W końcu, system sankcji będzie miał wpływ na prawo do ochrony danych osobowych, o ile sankcje będą upubliczniane ze wskazaniem tożsamości osoby odpowiedzialnej za naruszenie proponowanego rozporządzenia.
12. O ile proponowane rozporządzenie zawiera wiele przepisów, które mogą mieć wpływ na prawo osoby fizycznej do ochrony własnych danych osobowych, o tyle proponowana dyrektywa jako taka nie wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych. W związku z tym niniejsza opinia będzie koncentrować się na proponowanym rozporządzeniu, a w szczególności na następujących kwestiach: 1) stosowanie ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych; 2) listy osób mających dostęp do informacji poufnych; 3) uprawnienia właściwych organów; 4) dostępne systemy służące do wykrywania i zgłaszania podejrzanych transakcji; 5) wymiana informacji z państwami trzecimi; 6) publikacja sankcji i zgłaszanie przypadków naruszenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku), Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

2. ANALIZA WNIOSKÓW

2.1. Stosowanie ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych

13. W motywach ⁽¹⁾ i przepisach ⁽²⁾ proponowanego rozporządzenia wymienione są następujące dokumenty: Karta praw podstawowych, dyrektywa 95/46/WE i rozporządzenie (WE) nr 45/2001. W szczególności, w art. 22 proponowanego rozporządzenia określono wyraźnie ogólną zasadę, w myśl której „w przetwarzaniu danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach niniejszego rozporządzenia właściwe organy stosują przepisy dyrektywy 95/46/WE. W przetwarzaniu danych osobowych przez EUNGIPW w ramach niniejszego rozporządzenia EUNGIPW stosuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001”. Ponadto w przepisie tym określono, że maksymalny okres przechowywania danych osobowych wynosi 5 lat.
14. EIOD z dużym uznaniem przyjmuje tego rodzaju nadrzędny przepis oraz, w ujęciu ogólnym, docenia fakt, że w proponowanym rozporządzeniu ustawodawstwo dotyczące ochrony danych potraktowano z wyjątkową uwagą. EIOD sugeruje jednak przeformułowanie treści przepisu, aby podkreślić stosowanie istniejącego ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych. Ponadto należałoby ujednoznaczyć odniesienie do dyrektywy 95/46/WE poprzez wskazanie, iż przepisy będą stosowane zgodnie z regulacjami krajowymi wprowadzającymi w życie dyrektywę 95/46/WE. EIOD zwraca uwagę na to, że niektóre przepisy proponowanego rozporządzenia wyraźnie odnoszą się do dyrektywy 95/46/WE lub rozporządzenia (WE) nr 45/2001. W ten sposób podkreślono fakt stosowania w określonych przypadkach odnośnych zasad dotyczących ochrony danych, choć nie wynika z tego, że zasady te nie mają zastosowania, jeżeli nie zostały wyraźnie wymienione w każdym przepisie (potencjalnie) wiążącym się z przetwarzaniem danych osobowych.
15. Zgodnie z motywem 33, w pozostałych motywach należy konsekwentnie stosować sformułowanie, iż państwa członkowskie „są obowiązane”, a nie jedynie „powinny” przestrzegać odnośnego ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych, ponieważ pozostaje ono w mocy, a jego stosowanie nie jest uznaniowe.

2.2. Listy osób mających dostęp do informacji poufnych

16. Proponowane rozporządzenie zobowiązuje emitentów instrumentów finansowych lub uczestników rynku handlu uprawnieniami do emisji do sporządzania listy osób pracujących dla nich, na podstawie umowy o pracę lub na innych warunkach, i posiadających dostęp do informacji poufnych (art. 13 ust. 1). Z takiego obowiązku zwolnieni są emitenci instrumentów finansowych, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP, o ile nie zostaną do tego wezwani przez właściwy organ (art. 13 ust. 2).
17. EIOD uznaje konieczność sporządzenia takiej listy jako istotnego narzędzia właściwych organów do badania ewentualnych przypadków wykorzystywania informacji poufnych lub nadużyć na rynku. Jeżeli jednak listy takie będą się wiązać z przetwarzaniem danych osobowych, wówczas w akcie podstawowym należy określić główne zasady i gwarancje dotyczące ochrony danych. Z tego względu EIOD zaleca uwzględnienie wyraźnego odniesienia do celu takiej listy w jednym z materialnoprawnych przepisów proponowanego rozporządzenia. Zgodnie z art. 6 dyrektywy 95/46/WE, cel jest bowiem jednym z istotnych elementów każdej operacji przetwarzania.
18. Zgodnie z art. 13 ust. 3 proponowanego rozporządzenia Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych – środki ustanawiające warunki dotyczące zawartości list (w tym informacji dotyczących tożsamości i przyczyn uwzględnienia tych osób na liście osób mających dostęp do informacji poufnych) oraz warunki sporządzania takich list (w tym warunki uaktualniania takich list, czas ich przechowywania oraz obowiązki osób na nich się znajdujących). EIOD zaleca jednak:
- wskazanie w treści samego proponowanego rozporządzenia głównych elementów listy (w każdym przypadku – uzasadnienie umieszczenia danej osoby na liście),
 - uwzględnienie zapisu o konieczności przeprowadzenia konsultacji z EIOD w zakresie, w jakim dany akt delegowany dotyczy przetwarzania danych osobowych.

2.3. Uprawnienia właściwych organów

19. W art. 17 ust. 2 wymieniono minimalne uprawnienia nadzorcze i śledcze, które posiadają właściwe organy w celu wykonywania obowiązków wynikających z proponowanego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Zob. motywy 33, 35, 39 i 40 proponowanego rozporządzenia.

⁽²⁾ Zob. art. 17 ust. 4, art. 22, art. 23 i art. 29 ust. 1 lit. c) proponowanego rozporządzenia.

20. W szczególności dwa spośród powyższych uprawnień wymagają szczególnej uwagi ze względu na ingerencję w prawo do prywatności i do ochrony danych: uprawnienie do wchodzenia na teren prywatny w celu zajęcia dokumentów w każdej formie oraz uprawnienie do żądania wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych.

2.3.1. Uprawnienie do wchodzenia na teren prywatny

21. Uprawnienie do wchodzenia na teren prywatny w celu zajęcia dokumentów w każdej formie ma charakter daleko idącej ingerencji i wchodzi w kolizję z prawem do prywatności. Z tego względu powinno ono podlegać ściśle określonym warunkom i odpowiednim zabezpieczeniom⁽¹⁾. Zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. e) dostęp do terenu prywatnego wymaga uprzedniego uzyskania upoważnienia od organu sądowego zgodnie z prawem krajowym oraz wystąpienia uzasadnionego podejrzenia, że dokumenty związane z przedmiotem kontroli mogą mieć znaczenie dla udowodnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych lub manipulacji na rynku. EIOD docenia fakt, iż w tekście dokonano kwalifikacji uprawnień właściwych organów poprzez uzależnienie dostępu do terenu prywatnego od wystąpienia uzasadnionego podejrzenia naruszenia proponowanego rozporządzenia lub dyrektywy oraz uprzedniego uzyskania upoważnienia od organu sądowego. EIOD wyraża jednak pogląd, iż ogólny wymóg uprzedniego uzyskania upoważnienia od organu sądowego niezależnie od tego, czy wymaga tego prawo krajowe, jest zarówno uzasadniony, jak i niezbędny w świetle potencjalnie ingerencyjnego charakteru przedmiotowego uprawnienia.
22. W motywie 30 proponowanego rozporządzenia wskazano przypadki, gdy dostęp do terenu prywatnego jest niezbędny, tj. gdy osoba, od której zażądano już informacji, nie wykonała tego żądania (częściowo lub w całości), lub istnieją uzasadnione podstawy, aby sądzić, że w przypadku takiego żądania nie zostałyby ono wykonane lub że dokumenty lub informacje, których żądanie to dotyczy, zostałyby usunięte, zniszczone lub wprowadzono by do nich zmiany. EIOD z uznaniem przyjmuje powyższe zapisy. Inspektor uznaje jednak, iż stanowią one dodatkowe zabezpieczenia, które są konieczne dla zapewnienia zgodności prawem do prywatności, a tym samym należy je umieścić w jednym z przepisów materialnoprawnych jako warunek dostępu do terenu prywatnego.

2.3.2. Uprawnienie do żądania wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych

23. Zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. f) właściwe organy są uprawnione do „żądania wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych operatora telekomunikacyjnego lub firmy inwestycyjnej”, przy czym określono, iż warunkiem takiego żądania jest wystąpienie „uzasadnionego podejrzenia”, że takie rejestry „mogą mieć znaczenie dla udowodnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych lub manipulacji na rynku” w świetle proponowanego rozporządzenia lub proponowanej dyrektywy. Rejestry takie nie obejmują jednak „treści połączenia, do którego się odnoszą”. Ponadto w art. 17 ust. 3 określono, iż uprawnienia, o których mowa w ust. 2, wykonywane są zgodnie z prawem krajowym.
24. Dane związane z wykorzystaniem środków łączności elektronicznej mogą być źródłem różnorodnych informacji osobowych, takich jak tożsamość osób wykonujących i odbierających połączenie, czas i długość połączenia, wykorzystywana sieć, lokalizacja geograficzna użytkownika w przypadku urządzeń przenośnych itp. Niektóre dane o ruchu dotyczące korzystania z Internetu i poczty elektronicznej (np. wykaz odwiedzonych stron internetowych) mogą również być źródłem szczegółowych informacji na temat treści komunikacji. Ponadto przetwarzanie danych o ruchu koliduje z tajemnicą korespondencji. W świetle tego, dyrektywą 2002/58/WE⁽²⁾ (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) wprowadzono zasadę, że dane o ruchu muszą zostać usunięte lub uzyskać formę anonimową, gdy nie są już potrzebne do celów transmisji komunikatu⁽³⁾. Zgodnie z art. 15 ust. 1 tej dyrektywy państwa członkowskie mogą wprowadzić w prawodawstwie krajowym odstępstwa dla szczególnych, prawnie dopuszczalnych celów, przy czym muszą one być niezbędne, właściwe i proporcjonalne do zapewnienia realizacji tych celów w ramach społeczeństwa demokratycznego⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności ETPC z dnia 23 lutego 1993 r., *Funke przeciwko Francji*, 10828/84.

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Zob. art. 6 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE ograniczenia takie „stanowią środki niezbędne, właściwe i proporcjonalne w ramach społeczeństwa demokratycznego do zapewnienia bezpieczeństwa narodowego (tj. bezpieczeństwa państwa), obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i karania przestępstw kryminalnych lub niedozwolonego używania systemów łączności elektronicznej, jak określono w art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE. W tym celu, państwa członkowskie mogą, między innymi, uchwalić środki ustawodawcze przewidujące przechowywanie danych przez określony czas uzasadnione na podstawie zasad ustanowionych w niniejszym ustępie [...]”.

25. EIOD przyznaje, że cele określone przez Komisję w proponowanym rozporządzeniu są prawnie dopuszczalne. Rozumie on potrzebę inicjatyw zmierzających do wzmocnienia nadzoru rynków finansowych w celu zachowania ich solidności oraz lepszej ochrony inwestorów i gospodarki ogółem. Uprawnienia śledcze dotyczące bezpośrednio danych o ruchu, przez wzgląd na swój potencjalnie ingerencyjny charakter, muszą jednak spełniać wymogi niezbędności i proporcjonalności, tj. muszą ograniczać się do tego, co właściwe dla osiągnięcia zamierzonego celu, i nie wykraczać poza to, co niezbędne dla jego realizacji⁽¹⁾. W tym kontekście jest więc istotne, by przepisy zostały przejrzysto sformułowane pod kątem zakresu podmiotowego i przedmiotowego, a także okoliczności i warunków ich stosowania. Ponadto należy zapewnić odpowiednie gwarancje pod kątem ryzyka nadużyć.
26. Rejestry rozmów telefonicznych i przepływu danych w oczywisty sposób będą wiązały się z danymi osobowymi w rozumieniu dyrektywy 95/46/WE, dyrektywy 2002/58/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001. W motywie 31 proponowanego rozporządzenia wskazano, iż: „dzięki rejestrům połączeń telefonicznych i przesyłu danych można zidentyfikować osobę odpowiedzialną za rozpowszechnienie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, ustalić, że dane osoby kontaktowały się w określonym czasie oraz że istnieje powiązanie między co najmniej dwiema osobami”⁽²⁾. Z tego względu należy zadbać o pełne poszanowanie warunków uczciwego i zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych określonych w powyższych dyrektywach i rozporządzeniu.

2.3.3. Wymóg uzyskania upoważnienia od organu sądowego

27. EIOD zwraca uwagę na fakt, iż w myśl art. 17 ust. 3 uprawnienie to wykonywane jest zgodnie z prawem krajowym, bez wyraźnego odniesienia do uprzedniego uzyskania upoważnienia od organu sądowego, jak ma to miejsce w przypadku uprawnienia do wchodzenia na teren prywatny. EIOD uważa, że ogólny wymóg uprzedniego uzyskania upoważnienia od organu sądowego we wszystkich przypadkach – niezależnie od tego, czy jest on określony w prawie krajowym – byłby uzasadniony ze względu na potencjalnie ingerencyjny charakter przedmiotowego uprawnienia oraz sprzyjałby zharmozowanemu stosowaniu ustawodawstwa we wszystkich państwach członkowskich UE. Należy również uwzględnić fakt, że w różnych regulacjach prawnych państw członkowskich przewidziano szczególne gwarancje ochrony miru domowego przed przypadkami nieproporcjonalnych i niedostatecznie uregulowanych kontroli, rewizji lub konfiskat, szczególnie przeprowadzanych przez instytucje o charakterze administracyjnym.
28. Ponadto EIOD zaleca wprowadzenie wymogu, zgodnie z którym występowanie przez właściwe organy z żądaniem wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych musiałyby odbywać się w drodze formalnej decyzji, określającej podstawę prawną i cel takiego żądania, żądane informacje, termin udostępnienia informacji oraz prawo adresata decyzji do jej zaskarżenia do Trybunału Sprawiedliwości.

2.3.4. Definicja rejestru połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych

29. W proponowanym rozporządzeniu brak jest definicji pojęć „rejestr połączeń telefonicznych i rejestr przesyłu danych”. W dyrektywie 2002/58/WE (o prywatności i łączności elektronicznej) jest mowa jedynie o „danych ruchu”, bez odniesienia do „rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych”. Nie ulega wątpliwości, że ścisłe znaczenie tych pojęć determinuje wpływ, jaki na prywatność i ochronę danych zainteresowanych osób mogą mieć uprawnienia śledcze. EIOD sugeruje wykorzystanie terminologii już dostępnej w definicji „danych o ruchu” w dyrektywie 2002/58/WE.
30. Artykuł 17 ust. 2 lit. f) odnosi się do „rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych operatora telekomunikacyjnego lub firmy inwestycyjnej”. W dyrektywie o prywatności i łączności elektronicznej wprowadzono zasadę, zgodnie z którą dane o ruchu należy usuwać, kiedy przestają one być potrzebne do celów handlowych, do których je gromadzono. Na mocy art. 15 ust. 1 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej państwa członkowskie mogą jednak stosować odstępstwa od tego wymogu dla celów egzekwowania prawa. Uzgodnienie inicjatyw państw członkowskich wynikających z art. 15 ust. 1 dyrektywy o prywatności, w zakresie, w jakim dotyczą one zatrzymywania danych w celu dochodzenia, wykrywania i ścigania „poważnych” przestępstw, jest przedmiotem dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych.

⁽¹⁾ Zob. np. wyrok z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawach połączonych C-92/09 i C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) przeciwko Land Hessen*, dotychczas nieopublikowany w Zb.Orz., pkt 74.

⁽²⁾ Zob. również pkt 12 uzasadnienia proponowanego rozporządzenia.

31. Nasuwa się pytanie, czy rejestry połączeń telefonicznych i rejestry przepływu danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. f) dotyczą danych dostępnych dzięki przechowywaniu danych o ruchu i lokalizacji regulowanych przez dyrektywę o prywatności i łączności elektronicznej, czy też dodatkowych danych wymaganych przez dyrektywę w sprawie zatrzymywania danych. Wariant drugi stwarzałby poważne problemy, ponieważ stosowanie odstępstw przewidzianych w art. 15 ust. 1 dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej (tj. zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie, dochodzenie i karanie) rozszerzałoby zakres celów zatrzymywania danych na podstawie dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych (tj. dochodzenie, wykrywanie i ściganie „poważnych” przestępstw). Innymi słowy, dane zatrzymywane na podstawie dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych byłyby tym samym wykorzystywane do celów nieprzewidzianych w tej dyrektywie. Sugerowałoby to europejską zachętę do wykorzystywania „luki prawnej”, która należy do głównych braków obecnej dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych ⁽¹⁾.
32. W związku z powyższym EIOD zdecydowanie zaleca określenie kategorii rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przepływu danych, których wydania mogą żądać właściwe organy. Dane takie muszą być adekwatne, odpowiednie i nienadmierne w stosunku do celu ich oceny lub przetwarzania. Ponadto EIOD zaleca ograniczenie art. 17 ust. 2 lit. f) do danych zwykle przetwarzanych przez (będących „w posiadaniu”) operatorów telekomunikacyjnych na podstawie dyrektywy 2002/58/WE o prywatności i łączności elektronicznej. Z zasady wyklucza to dostęp do danych zatrzymywanych dla celów dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych, o ile dostęp taki nie ma na celu dochodzenia, wykrywania i ścigania „poważnych” przestępstw ⁽²⁾.
33. W art. 17 ust. 2 lit. f) przewidziano dostęp do „rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych operatora telekomunikacyjnego lub firmy inwestycyjnej”. W tekście należy określić kategorie rejestrów i wyjaśnić, jakich firm dotyczy cytowany przepis. EIOD zakłada, że rejestry takie będą pokrywać się z rejestrami, o których mowa we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych („proponowana dyrektywa MIFID”). Inspektor podkreśla fakt, iż w związku z tym wnioskiem przedstawił wiele uwag, w których również zalecił wyjaśnienie tych kwestii ⁽³⁾. Ponadto, w zakresie, w jakim dane połączeń o połączeniach telefonicznych i ruchu dotyczyłyby rozmów telefonicznych i korespondencji elektronicznej, o których mowa w art. 16 ust. 7 proponowanej dyrektywy MIFID, EIOD zalecił zdefiniowanie celu ewidencjonowania takiej komunikacji, z podaniem rodzaju komunikacji oraz kategorii danych o takiej komunikacji podlegających ewidencji ⁽⁴⁾.
34. W końcu, EIOD z zadowoleniem odnotowuje w uwzględnieniu w tekście uzależnienia dostępu do rejestrów od istnienia uzasadnionego podejrzenia naruszenia proponowanego rozporządzenia lub proponowanej dyrektywy oraz wyraźne wykluczenie w nim możliwości dostępu właściwych organów do treści połączenia.

2.4. Dostępne systemy służące do wykrywania i zgłaszania podejrzanych transakcji

35. W art. 11 ust. 1 proponowanego rozporządzenia określono, iż każda osoba prowadząca działalność gospodarczą w postaci systemu obrotu przyjmuje i utrzymuje skuteczne ustalenia i procedury mające na celu zapobieganie nadużyciom na rynku i wykrywanie ich. Ponadto ust. 2 stanowi, iż każda osoba zajmująca się zawodowo pośredniczeniem w zawieraniu transakcji i zawieraniem transakcji dotyczących instrumentów finansowych będzie posiadała odpowiednie systemy wykrywania i powiadamiania

⁽¹⁾ W tej kwestii zob. opinia EIOD z dnia 31 maja 2011 r. na temat sprawozdania z oceny Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych (dyrektywa 2006/24/WE), np. pkt 24.

⁽²⁾ EIOD pragnie przypomnieć problemy związane z brakiem europejskiej definicji „poważnego przestępstwa”. Inspektor wskazał mianowicie, że, jak pokazuje sprawozdanie Komisji z oceny dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych, w efekcie decyzji o pozostawieniu do decyzji państw członkowskich ścisłej definicji tego, co stanowi „poważne” przestępstwo, pojawiła się duża różnorodność celów wykorzystywania danych. Komisja stwierdza, iż „większość transponujących państw członkowskich pozwala na podstawie swoich przepisów na dostęp do zatrzymanych danych i korzystanie z nich do celów wykraczających poza cele objęte dyrektywą, w tym do zapobiegania i zwalczania przestępczości, a także zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia i życia”. Zob. opinia z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie sprawozdania z oceny Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych (dyrektywa 2006/24/WE), pkt 23, 71 i 72.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 71 ust. 2 lit. d) właściwe organy mogą na podstawie proponowanej dyrektywy MIFID żądać wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych w posiadaniu firm inwestycyjnych, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie naruszenia proponowanej dyrektywy MIFID.

⁽⁴⁾ Zob. opinia EIOD z dnia 10 lutego 2012 r. na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (wersja przekształcona) oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie [EMIR] w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji.

o zleceniach i transakcjach, które mogą stanowić wykorzystywanie informacji poufnych, manipulację na rynku lub próbę zaangażowania się w manipulację na rynku lub w wykorzystywanie informacji poufnych. W przypadku podejrzenia należy bezzwłocznie powiadomić właściwy organ. Komisja zatwierdza regulacyjne standardy techniczne wymienione w akapicie pierwszym w celu przyjęcia odpowiednich ustaleń i procedur oraz określenia systemów i wzorów formularzy powiadomienia, o których mowa w akapicie drugim (art. 11 ust. 3 ostatnie zdanie).

36. Ze względu na to, że powyższe systemy będą najprawdopodobniej obejmować dane osobowe (np. monitoring transakcji dokonywanych przez osoby wymienione na liście osób mających dostęp do informacji poufnych), EIOD pragnie podkreślić, że standardy takie należy tworzyć zgodnie z zasadą „ochrony prywatności w fazie projektowania”, tj. integracji ochrony danych i prywatności od samego początku procesu powstawania nowych produktów, usług i procedur związanych z przetwarzaniem danych osobowych⁽¹⁾. Ponadto EIOD zaleca wprowadzenie zapisu o konieczności przeprowadzenia konsultacji z EIOD w zakresie, w jakim takie regulacyjne standardy dotyczą przetwarzania danych osobowych.

2.5. Wymiana informacji z państwami trzecimi

37. EIOD odnotowuje odniesienie do dyrektywy 95/46/WE, w szczególności do art. 25 lub 26, oraz szczególne gwarancje, o których mowa w art. 23 proponowanego rozporządzenia w związku z ujawnianiem danych osobowych państwom trzecim. Za odpowiednie gwarancje w kontekście ryzyk dotyczących takiego przekazywania danych uznaje się w szczególności indywidualną ocenę poszczególnych przypadków, zapewnienie niezbędności przekazania danych, wymóg uprzedniego uzyskania wyraźnego upoważnienia właściwego organu na przekazanie danych dalej do państwa trzeciego i przez państwo trzecie oraz istnienie odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych w państwie trzecim otrzymującym dane osobowe.

2.6. Publikacja sankcji

2.6.1. Obowiązkowa publikacja sankcji

38. Artykuł 26 ust. 3 proponowanego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do zadbania o to, by właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikowały informacje o każdym środku administracyjnym i sankcji nałożonej za naruszenie przepisów proponowanego rozporządzenia, uwzględniając przynajmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, chyba że opublikowanie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności rynków finansowych.
39. Publikacja sankcji przyczyniłaby się do wzmocnienia działania odstrasżającego, ponieważ faktycznych i potencjalnych sprawców zniechęcałaby do popełniania przestępstw perspektywa poważnego uszczerbku dla reputacji. Zwiększyłaby ona również przejrzystość, ponieważ podmioty gospodarcze dowiadywałyby się o popełnieniu naruszenia przez konkretną osobę. Wymóg ten został złagodzony jedynie w sytuacji, gdy publikacja wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom; w takim przypadku właściwe organy publikują informacje o nałożonych sankcjach w sposób anonimowy.
40. EIOD z uznaniem przyjmuje zawarte w motywie 35 odniesienie do Karty praw podstawowych, w szczególności do prawa do ochrony danych osobowych, w związku z przyjmowaniem i publikacją sankcji. Inspektor nie jest jednak przekonany, czy obowiązkowa publikacja sankcji, zgodnie z obecnym sformułowaniem, spełnia wymogi przepisów dotyczących ochrony danych w wykładni Trybunału Sprawiedliwości przedstawionej w wyroku w sprawie *Schecke*⁽²⁾. EIOD jest zdania, iż cel, niezbędność i proporcjonalność środka nie zostały w wystarczającym stopniu ustalone, oraz że, w każdym przypadku, należało określić odpowiednie gwarancje pod kątem ryzyk dla praw osób fizycznych.

2.6.2. Niezbędność i proporcjonalność publikacji

41. W wyroku w sprawie *Schecke* Trybunał Sprawiedliwości stwierdził nieważność przepisów rozporządzenia Rady i rozporządzenia Komisji, w których przewidziano obowiązkową publikację informacji dotyczących beneficjentów funduszy rolnych, w tym tożsamości beneficjentów i otrzymanych kwot. Trybunał uznał, iż rzeczona publikacja stanowi przetwarzanie danych osobowych podlegające art. 8 ust. 2 europejskiej Karty praw podstawowych („Karta”), a tym samym stanowi ingerencję w prawa uznane w art. 7 i 8 Karty.

⁽¹⁾ Zob. opinia EIOD z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Całościowe podejście do kwestii ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej” (Dz.U. C 181 z 22.6.2011, s. 1), pkt 108–115.

⁽²⁾ Wyrok w sprawach połączonych C-92/09 i C-93/09, *Schecke*, pkt 56–64.

42. Stwierdziwszy, iż „odstępstwa i ograniczenia ochrony danych powinny ograniczać się do tego, co absolutnie konieczne”, Trybunał przystąpił do zbadania celu publikacji oraz jej proporcjonalności. Uznał on, iż nic nie wskazuje na to, by przyjmując przedmiotowe ustawodawstwo Rada i Komisja rozpatrzyły szczegółowe zasady publikacji informacji, które byłyby zgodne z celem takiej publikacji, a jednocześnie mniej ingerowały w prawa tych beneficjentów.
43. Wydaje się, że art. 26 ust. 3 proponowanego rozporządzenia wykazuje te same braki, które podkreślił ETS w wyroku w sprawie *Schecke*. Należy wziąć pod uwagę, że w celu dokonania oceny zgodności przepisu wymagającego publicznego ujawnienia informacji osobowych z wymogami ochrony danych kluczowe znaczenie ma istnienie jasnego i dobrze zdefiniowanego celu, któremu ma służyć zamierzona publikacja. Jedynie w oparciu o jasny i dobrze zdefiniowany cel można ocenić, czy dana publikacja danych osobowych jest faktycznie niezbędna i proporcjonalna ⁽¹⁾.
44. Po zapoznaniu się z wnioskiem i dokumentami towarzyszącymi (tj. ze sprawozdaniem z oceny skutków) EIOD ma wrażenie, iż cel taki, a w następstwie tego – konieczność przedmiotowego środka nie została jednoznacznie ustalona. O ile w motywach brak jest jakiegokolwiek wzmianki na temat tych kwestii, o tyle w ocenie skutków jest mowa tylko o ogólnych skutkach pozytywnych (tj. działaniu odstraszającym od nadużyć na rynku, przyczynianiu się do ochrony inwestorów, równym traktowaniu emitentów, poprawie egzekucji) i wspomina się jedynie, że „publikacja sankcji ma istotne znaczenie dla poprawy przejrzystości i utrzymania zaufania do rynków finansowych” oraz że „publikacja nakładanych sankcji przyczyni się do celu odstraszania oraz poprawi integralność rynku i ochronę inwestorów” ⁽²⁾. Wydaje się, że tego rodzaju ogólne stwierdzenie nie wystarcza do wykazania niezbędności zaproponowanego środka. Jeżeli celem ogólnym jest wzmocnienie działania odstraszającego, to, jak można sądzić, Komisja powinna była wyjaśnić, w szczególności, dlaczego nie wystarczyłyby tu wyższe kary finansowe (bądź inne sankcje niemające charakteru napiętnowania).
45. Ponadto wydaje się, że w sprawozdaniu z oceny skutków nie wzięto pod uwagę mniej ingerencyjnych metod, takich jak publikacja na podstawie indywidualnej decyzji dotyczącej danego przypadku. W szczególności ten ostatni wariant może wydawać się rozwiązaniem *prima facie* bardziej proporcjonalnym, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że – jak uznano w art. 26 ust. 1 lit. d) – publikacja jest sankcją, która w związku z tym powinna być oceniana indywidualnie przy uwzględnieniu istotnych okoliczności, takich jak waga naruszenia, stopień odpowiedzialności osobistej, recydywa, straty osób trzecich itp ⁽³⁾.
46. W sprawozdaniu z oceny skutków nie wyjaśniono, dlaczego publikacja indywidualna nie jest wariantem wystarczającym. Wspomina się jedynie, że publikacja nakładanych sankcji „przyczyni się do realizacji celu eliminowania tam, gdzie to możliwe, wariantów i uznaniowości, poprzez zniesienie obecnej możliwości uznaniowej rezygnacji państw członkowskich z wymogu takiej publikacji” ⁽⁴⁾. W opinii EIOD możliwość oceny danego przypadku w świetle szczególnych okoliczności jest bardziej proporcjonalnym, a tym samym bardziej preferowanym wariantem niż obowiązkowa publikacja we wszystkich przypadkach. Uznaniowość ta pozwoliłaby właściwemu organowi np. uniknąć publikacji w przypadku mniej poważnego naruszenia, gdy naruszenie takie nie spowodowało poważnych szkód, gdzie strona wykazała gotowość do współpracy itd. Tym samym ocena przedstawiona w ocenie skutków nie rozwiewa wątpliwości co do niezbędności i proporcjonalności przedmiotowego środka.

2.6.3. Potrzeba odpowiednich gwarancji

47. W proponowanym rozporządzeniu należało określić odpowiednie gwarancje w celu sprawiedliwego zrównoważenia różnych zaangażowanych interesów. Po pierwsze, konieczne są gwarancje w związku z prawem oskarżonego do zaskarżenia decyzji w sądzie oraz w związku z domniemaniem

⁽¹⁾ W tej kwestii zob. również opinia EIOD z dnia 15 kwietnia 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii (Dz.U. C 215 z 21.7.2011, s. 13).

⁽²⁾ Zob. ocena skutków, s. 166.

⁽³⁾ To jest zgodnie z art. 27 proponowanego rozporządzenia zawierającym kryteria określania sankcji.

⁽⁴⁾ Zob. ocena skutków, s. 167.

niewinności. W tym kontekście należało w tekście art. 26 ust. 3 zastosować odpowiednie sformułowania, aby zobowiązać właściwe organy do podjęcia odpowiednich środków w sytuacji, gdy decyzja zostaje zaskarżona, i gdy zostaje ostatecznie uchylona przez sąd ⁽¹⁾.

48. Po drugie, w proponowanym rozporządzeniu należy zagwarantować czynne poszanowanie praw osób, których dane dotyczą. EIOD docenia fakt, że w wersji ostatecznej wniosku przewidziano możliwość wykluczenia publikacji w sytuacji, gdy wyrządziłaby ona niewspółmierną szkodę. Podejście czynne powinno jednakże oznaczać, że osoby, których dane dotyczą, będą z wyprzedzeniem informowane o tym, że decyzja nakładająca na nie sankcje zostanie opublikowana, oraz że zgodnie z art. 14 dyrektywy 95/46/WE przysługuje im prawo sprzeciwu z ważnych i uzasadnionych przyczyn ⁽²⁾.
49. Po trzecie, choć proponowane rozporządzenie nie precyzuje, jakie medium powinno być wykorzystane do publikacji przedmiotowych informacji, w praktyce, jak można sobie wyobrazić, w większości państw członkowskich publikacja będzie miała miejsce w Internecie. Publikacje internetowe wiążą się ze szczególnie problematycznymi i ryzykownymi, dotyczącymi w szczególności potrzeby zadbania o to, by informacje nie były udostępniane w trybie online dłużej, niż to niezbędne, oraz by nie mogły one zostać zmanipulowane lub zmodyfikowane. Również fakt wykorzystania zewnętrznych wyszukiwarek niesie ze sobą ryzyko wyrwania informacji z kontekstu oraz przekazywania ich w sieci i poza nią w sposób trudny do kontrolowania ⁽³⁾.
50. W związku z powyższym należy zobowiązać państwa członkowskie do zadbania o to, by dane osobowe zainteresowanych osób były udostępniane w trybie online wyłącznie przez uzasadniony okres, po którym będą systematycznie usuwane ⁽⁴⁾. Ponadto należy zobowiązać państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich środków bezpieczeństwa i gwarancji, szczególnie mających chronić przed ryzykiem związanym z wykorzystaniem zewnętrznych wyszukiwarek ⁽⁵⁾.

2.6.4. Wnioski

51. EIOD wyraża przekonanie, że przepis dotyczący obowiązkowej publikacji sankcji – w obecnym brzmieniu – jest niezgodny z podstawowym prawem do prywatności i prawem do ochrony danych. Ustawodawca powinien dokonać starannej oceny niezbędności proponowanego systemu i zbadać, czy obowiązek publikacji nie wykracza poza to, co konieczne dla realizacji przyjętego celu leżącego w interesie ogółu, oraz czy nie są dostępne mniej restrykcyjne środki dla realizacji tego samego celu. Niezależnie od wyniku takiego testu proporcjonalności, obowiązkowi publikacji w każdym przypadku powinny towarzyszyć odpowiednie gwarancje w celu zapewnienia poszanowania zasady domniemania niewinności, prawa zainteresowanej osoby do sprzeciwu, bezpieczeństwa/poprawności danych oraz ich usuwania po upływie odpowiedniego okresu.

2.7. Zgłaszanie przypadków naruszenia

52. Artykuł 29 proponowanego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia skutecznych mechanizmów zgłaszania przypadków naruszenia, zwanych również systemami informowania o nieprawidłowościach (ang. *whistle-blowing schemes*). Choć mogą one być skutecznym narzędziem do zapewniania zgodności, to z punktu widzenia ochrony danych systemy takie wiążą się z istotnymi problemami ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Organy krajowe mogłyby rozważyć wprowadzenie np. następujących środków: opóźnienie publikacji do czasu oddalenia odwołania lub, jak zaproponowano w sprawozdaniu z oceny skutków, wyraźne wskazanie, iż od danej decyzji złożono odwołanie i zainteresowana osoba fizyczna winna być uznawana za niewinną do czasu uprawomocnienia się decyzji, publikacja sprostowania w przypadku uchylecia decyzji przez sąd.

⁽²⁾ Zob. opinia EIOD z dnia 10 kwietnia 2007 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. C 134 z 16.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ W tej kwestii zob. również dokument opublikowany przez włoski organ ds. ochrony danych „Dane osobowe zawarte m.in. w rejestrach i dokumentach organów administracji publicznej: wytyczne dotyczące ich przetwarzania przez organy publiczne w ramach łączności i dystrybucji internetowej” dostępny na stronie internetowej włoskiego organu ds. ochrony danych: <http://www.garanteprivacy.it/garante/docjsp?ID=1803707>

⁽⁴⁾ Omawiane problemy wiążą się również z bardziej ogólnym prawem do bycia zapomnianym, którego włączenie do nowych ram ustawodawczych dotyczących ochrony danych osobowych jest obecnie przedmiotem dyskusji.

⁽⁵⁾ Tego rodzaju środki i gwarancje mogą polegać np. na wykluczeniu indeksacji danych przy pomocy zewnętrznych wyszukiwarek.

⁽⁶⁾ Grupa Robocza Art. 29 opublikowała w 2006 opinię w sprawie takich systemów, koncentrując się na aspektach tego zjawiska związanych z ochroną danych: opinia 1/2006 w sprawie zastosowania unijnych zasad ochrony danych do wewnętrznych systemów informowania o nieprawidłowościach w dziedzinie księgowości, wewnętrznych kontroli księgowych, spraw związanych z audytem, zwalczania przekupstwa oraz przestępstw bankowych i finansowych (opinia Grupy w sprawie systemów informowania o nieprawidłowościach). Opinia dostępna jest na stronie internetowej Grupy Roboczej Art. 29: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

53. EIOD z uznaniem odnotowuje fakt, że w treści proponowanego rozporządzenia uwzględniono szczególnie gwarancje – które mają być dalej rozwijane na poziomie krajowym – w związku z ochroną osób zgłaszających domniemane przypadki naruszenia, a w bardziej ogólnym ujęciu, z ochroną danych. EIOD jest świadomy faktu, że proponowane rozporządzenie określa jedynie główne elementy systemu, który ma być wdrażany przez państwa członkowskie. Inspektor pragnie jednak zwrócić uwagę na opisane poniżej kwestie dodatkowe.
54. Podobnie jak w przypadku innych opinii⁽¹⁾, EIOD podkreśla potrzebę wprowadzenia szczególnego zapisu o konieczności zachowania poufności tożsamości osób zgłaszających przypadki naruszenia (ang. *whistleblowers*) i informatorów. EIOD podkreśla, iż położenie osób zgłaszających przypadki naruszenia jest położeniem ryzykownym. Osobom, które udzielają takich informacji, należy zagwarantować poufność tożsamości, szczególnie wobec osób, których dotyczy zgłoszenie domniemanego przypadku naruszenia⁽²⁾. Poufność tożsamości osób zgłaszających przypadki naruszenia należy zagwarantować na wszystkich etapach postępowania, o ile nie koliduje to z krajowymi przepisami dotyczącymi postępowania sądowego. Konieczność ujawnienia tożsamości może występować szczególnie w kontekście dalszego śledztwa lub postępowania sądowego wszczętego w dalszym trybie w związku z dochodzeniem (w tym także w przypadku ustalenia, iż umyślnie złożono fałszywe zeznanie na temat danej osoby)⁽³⁾. W związku z powyższym EIOD zaleca dodanie w art. 29 ust. 1 lit. b) następującego zapisu: „na wszystkich etapach postępowania należy zapewnić ochronę tożsamości takich osób, o ile jej ujawnienie nie jest wymagane przez przepisy krajowe w kontekście dalszego śledztwa lub wszczętego w dalszym trybie postępowania sądowego”.
55. EIOD z zadowoleniem odnotowuje fakt, iż art. 29 ust. 1 lit. c) zobowiązuje państwa członkowskie do ochrony danych osobowych zarówno osoby oskarżonej, jak i osoby oskarżającej, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE. Inspektor proponuje jednak wykreślenie słów „zasadami określonymi w”, aby odniesienie do dyrektywy było bardziej wszechstronne i wiążące. W kwestii konieczności przestrzegania ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych w ramach praktycznego wdrożenia systemów EIOD pragnie w szczególności podkreślić zalecenia przedstawione przez Grupę Roboczą Art. 29 w opinii w sprawie informowania o nieprawidłowościach z 2006 r. W trakcie wdrażania systemów krajowych zaangażowane podmioty powinny m.in. uwzględnić potrzebę zachowania proporcjonalności poprzez ograniczenie, w miarę możliwości, kategorii osób uprawnionych do zgłaszania, kategorii osób, które mogą zostać oskarżone oraz przypadków naruszenia, o które mogą one zostać oskarżone, potrzebę propagowania zidentyfikowanych i poufnych zgłoszeń w stosunku do zgłoszeń anonimowych, potrzebę dopuszczenia ujawnienia tożsamości osób zgłaszających przypadki naruszenia w przypadku, gdy osoba zgłaszająca przypadki naruszenia umyślnie złożyła fałszywe oświadczenie, oraz potrzebę zachowania ścisłych okresów zatrzymywania danych.

3. WNIOSKI

56. EIOD z uznaniem odnotowuje szczególną uwagę, jaką w treści proponowanego rozporządzenia poświęcono kwestii ochronie danych.
57. EIOD zaleca, co następuje:
- określenie w art. 13 celu sporządzenia listy osób mających dostęp do informacji poufnych,
 - dodanie w przepisie art. 17 ust. 2 lit. e) dotyczącym uprawnienia do wchodzenia na teren prywatny ogólnego wymogu uprzedniego uzyskania upoważnienia sądowego,
 - dodanie w przepisie art. 17 ust. 2 lit. f) dotyczącym uprawnienia do żądania wydania danych o połączeniach telefonicznych i ruchu ogólnego wymogu uprzedniego uzyskania upoważnienia sądowego oraz wymogu formalnej decyzji określającej: (i) podstawę prawną; (ii) cel żądania; (iii) żądane informacje; (iv) termin udostępnienia informacji oraz (v) prawo adresata do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości,

⁽¹⁾ Zob. np. opinia w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii z dnia 15 kwietnia 2011 r. oraz opinia w sprawie dochodzeń prowadzonych przez OLAF z dnia 1 czerwca 2011 r., obie dostępne na stronie: <http://www.edps.europa.eu>

⁽²⁾ Istotność ochrony poufności tożsamości osoby zgłaszającej przypadki naruszenia EIOD podkreślił już w piśmie do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 30 lipca 2010 r. w sprawie 2010-0458, które jest dostępne na stronie EIOD (<http://www.edps.europa.eu>). Zob. również opinie EIOD w sprawie kontroli wstępnej z dnia 3 lutego 2012 r., z dnia 23 czerwca 2006 r., w sprawie dochodzeń wewnętrznych OLAF (sprawa 2005-0418), oraz z dnia 4 października 2007 r. w sprawie dochodzeń zewnętrznych OLAF (sprawy 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁾ Zob. opinia w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii z dnia 15 kwietnia 2011 r., dostępna na stronie: <http://www.edps.europa.eu>

- określenie kategorii rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych w posiadaniu operatora telekomunikacyjnego i firm inwestycyjnych, których wydania mogą żądać właściwe organy, oraz ograniczenie art. 17 ust. 2 lit. f) do danych zazwyczaj przetwarzanych przez (będących „w posiadaniu”) operatorów telekomunikacyjnych na podstawie dyrektywy 2002/58/WE,
- dodanie w art. 29 ust. 1 lit. b) zapisu, iż „na wszystkich etapach postępowania należy zapewnić ochronę tożsamości takich osób, o ile jej ujawnienie nie jest wymagane przez przepisy krajowe w kontekście dalszego śledztwa lub wszczętego w dalszym trybie postępowania sądowego”,
- w świetle wątpliwości wyrażonych w niniejszej opinii – dokonanie oceny niezbędności i proporcjonalności proponowanego systemu obowiązkowej publikacji sankcji. Niezależnie od wyniku takiego testu proporcjonalności, obowiązkowi publikacji w każdym przypadku powinny towarzyszyć odpowiednie gwarancje w celu zapewnienia poszanowania zasady domniemania niewinności, prawa zainteresowanej osoby do sprzeciwu, bezpieczeństwa/poprawności danych oraz ich usuwania po upływie odpowiedniego okresu.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2012 r.

Giovanni BUTTARELLI
*Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony
Danych*

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 87 i 88 Traktatu WE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 177/02)

Data przyjęcia decyzji	11.2.2009
Numer środka pomocy państwa	N 646/08
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	Baden-Württemberg
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	MFG Baden-Württemberg- Filmförderung — Verlängerung der Beihilfe N 228/07
Podstawa prawna	Beschluss des Aufsichtsrates der MFG Medien- und Filmgesellschaft Baden-Württemberg vom 28. November 2003
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacja podlegająca zwrotowi, Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 10,174 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 11,684 mln EUR
Intensywność pomocy	70 %
Czas trwania	1.1.2009–31.12.2012
Sektory gospodarki	Działalność związana z kulturą, rekreacją i sportem
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	MFG Medien- und Filmgesellschaft Baden-Württemberg
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	23.1.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.33749 (11/N)
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Fördermaßnahme „ATEM — Antriebstechnologien für die Elektromobilität“
Podstawa prawna	<p>— Energie- und Klimafondsgesetz (EKFG); — Gesetz zur Änderung des Gesetzes zur Errichtung eines Sondervermögens „Energie- und Klimafonds“ (EKFG-ÄndG), Kapitel 6092 Titel 683 04;</p> <p>— Förderbekanntmachung „ATEM — Antriebstechnologien für die Elektromobilität“ des BMWi; — §23 und §44 der Verwaltungsvorschriften zur Bundeshaushaltsordnung; — §§48 bis 49a Verwaltungsverfahrensgesetz; — Allgemeine Nebenbestimmungen für Zuwendungen auf Kostenbasis des BMBF an Unternehmen der gewerblichen Wirtschaft für FuE-Vorhaben (NKBF 98); — Allgemeinen Nebenbestimmungen für Zuwendungen zur Projektförderung (ANBest-P) bzw. für Zuwendungen zur Projektförderung an Gebietskörperschaften (ANBest-Gk) und die Besonderen Nebenbestimmungen für Zuwendungen des BMBF zur Projektförderung auf Ausgabenbasis (BNBest-BMBF98)</p>
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Badania i rozwój
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 11,116 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 66,7 mln EUR
Intensywność pomocy	100 %
Czas trwania	1.1.2012–31.12.2017
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie Villemombler Straße 76 53123 Bonn DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	13.3.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.33913 (11/N)
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Cataluña
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Prorróga de la medida INVERTEC 2009-2011
Podstawa prawna	Ley Orgánica 6/2006 de 19 de julio de 2006 de reforma del Estatuto de Autonomía de Cataluña; Ley 12/2005 de 17 de noviembre de 2005 de Nueva Regulación del Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Kapitał podwyższonego ryzyka, Małe i średnie przedsiębiorstwa
Forma pomocy	Dostarczenie kapitału podwyższonego ryzyka
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 25 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	1.1.2012–31.12.2015
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Societat Cataluña d'Inversió en empreses de base tecnològica SA Passeig de Gràcia, 129 08008 Barcelona ESPAÑA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

—

Data przyjęcia decyzji	8.2.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.34081 (11/N)
Państwo członkowskie	Polska
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Czwarte przedłużenie programu wspierania finansowania banków w Polsce
Podstawa prawna	Ustawa z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Gwarancja
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 40 000 mln PLN Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 40 000 mln PLN
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	Do 30.6.2012
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstwo Finansów ul. Świętokrzyska 12 00-916 Warszawa POLSKA/POLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	20.2.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.34101 (11/N)
Państwo członkowskie	Niderlandy
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Omnibusregeling voor provincies en gemeenten inzake de staatssteunaspecten van subsidiemaatregelen ten behoeve van onderzoek, ontwikkeling en innovatie (OO&I)
Podstawa prawna	Algemene wet bestuursrecht titel 4.2; Provinciewet; Gemeentewet
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Badania i rozwój, Innowacyjność
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie, Transakcje na warunkach pozarynkowych
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 3 745 mln EUR
Intensywność pomocy	100 %
Czas trwania	Do 31.12.2017
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Nederlandse provincies en gemeenten — contact ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties Bezuidenhoutseweg 67 2500 EB Den Haag NEDERLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/C 177/03)

Data przyjęcia decyzji	8.5.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.33934 (11/N)
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	Thüringen
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Großes Investitionsvorhaben — Masdar PV GmbH
Podstawa prawna	1. 36. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe — Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur 2. Investitionszulagengesetz 2010
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój regionalny, Zatrudnienie
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 12,9 mln EUR
Intensywność pomocy	10,2 %
Czas trwania	2012–2014
Sektory gospodarki	Sektory związane z produkcją
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	1. Thüringer Aufbaubank Gorkistraße 9 99084 Erfurt DEUTSCHLAND 2. Finanzamt Gotha Reuterstraße 2a 99867 Gotha DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	27.2.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.34066 (11/N)
Państwo członkowskie	Polska
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Czwarte przedłużenie programu rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych
Podstawa prawna	Ustawa z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. nr 40, poz. 226)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Inne formy pozyskiwania kapitału
Budżet	Budżet roczny: PLN Nie został określony, ale mieści się w ogólnym budżecie przewidzianym na wszystkie gwarancje Skarbu Państwa, który wynosi 40 000 mln PLN Budżet ogólny: 40 000 mln PLN
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	Do 30.6.2012
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstwo Finansów ul. Świętokrzyska 12 00-916 Warszawa POLSKA/POLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	4.4.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.34188 (12/N)
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo
Region	North Yorkshire
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Next Generation Broadband in North Yorkshire — alterations to existing aid and aid for basic broadband deployment
Podstawa prawna	Local Government Act 2000
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój regionalny
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 40 mln GBP
Intensywność pomocy	21 %
Czas trwania	1.7.2010–30.6.2015
Sektory gospodarki	Poczta i telekomunikacja
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	NYnet, Douris House Roecliffe Business Park Boroughbridge North Yorkshire YO51 9NE UNITED KINGDOM
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	30.3.2012
Numer środka pomocy państwa	SA.34539 (12/N)
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Amendment of restructuring plan of Commerzbank
Podstawa prawna	Gesetz sur Errichtung eines Sonderfonds Finanzmarktstabilisierung
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Pomoc na dokapitalizowanie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 18 200 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 18 200 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	—
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Sonderfonds Finanzmarktstabilisierung (SoFFin) Finanzmarktstabilisierungsanstalt Taunusanlage 6 60329 Frankfurt am Main DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

19 czerwca 2012 r.

(2012/C 177/04)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2619	AUD	Dolar australijski	1,2416
JPY	Jen	99,57	CAD	Dolar kanadyjski	1,2889
DKK	Korona duńska	7,4333	HKD	Dolar Hongkongu	9,7913
GBP	Funt szterling	0,80520	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5854
SEK	Korona szwedzka	8,8398	SGD	Dolar singapurski	1,5981
CHF	Frank szwajcarski	1,2009	KRW	Won	1 456,89
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,4145
NOK	Korona norweska	7,5170	CNY	Yuan renminbi	8,0203
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5425
CZK	Korona czeska	25,495	IDR	Rupia indonezyjska	11 895,61
HUF	Forint węgierski	288,61	MYR	Ringgit malezyjski	3,9844
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	53,437
LVL	Łat łotewski	0,6969	RUB	Rubel rosyjski	41,1080
PLN	Złoty polski	4,2530	THB	Bat tajlandzki	39,586
RON	Lej rumuński	4,4638	BRL	Real	2,5848
TRY	Lir turecki	2,2756	MXN	Peso meksykańskie	17,3461
			INR	Rupia indyjska	70,6070

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 15 czerwca 2012 r.

przyjmująca decyzje Unii w sprawie przywozu niektórych chemikaliów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008

(2012/C 177/05)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1 akapit drugi,

po zasięgnięciu opinii Komitetu ustanowionego art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 689/2008, Komisja, w imieniu Unii, decyduje o zezwoleniu na przywóz do Unii każdego z chemikaliów podlegających procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu (PIC).
- (2) Program Ochrony Środowiska Narodów Zjednoczonych (UNEP) i Organizacja ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) zostały wyznaczone do zapewnienia obsługi sekretarskiej dla funkcjonowania procedury PIC, ustanowionej przez Konwencję rotterdamską w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu (PIC) w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami, zwanej dalej Konwencją rotterdamską, zatwierdzoną przez Wspólnotę decyzją Rady 2006/730/WE⁽³⁾.
- (3) Komisja, działając jako wspólnie wyznaczony organ, zobowiązana jest do przekazywania, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, decyzji w sprawie przywozu chemikaliów podlegających procedurze PIC do Sekretariatu Konwencji rotterdamskiej.

(4) Substancje chemiczne alachlor i aldikarb zostały objęte procedurą PIC jako pestycydy decyzjami RC.5/3 i RC.5/4 piątego posiedzenia Konferencji Stron, a Sekretariat Konwencji przesłał Komisji informacje na ich temat w formie wytycznych dla decyzji. Alachlor i aldikarb wchodzą w zakres rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽⁴⁾ i nie można wprowadzać ich do obrotu jako składników środków ochrony roślin.

(5) Związek chemiczny endosulfan został objęty procedurą PIC jako pestycyd decyzją RC.5/5 piątego posiedzenia Konferencji Stron, a Sekretariat Konwencji przesłał Komisji informacje na jego temat w formie wytycznych dla decyzji. Endosulfan wchodzi w zakres rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽⁵⁾ i nie można wprowadzać go do obrotu jako składnika odpowiednio środków ochrony roślin lub produktów biobójczych.

(6) Należy zatem podjąć ostateczną decyzję dotyczącą przywozu alachloru, aldikarbu i endosulfanu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym przyjmuje się ostateczną decyzję w sprawie przywozu alachloru, aldikarbu i endosulfanu zgodnie z formularzem odpowiedzi w sprawie przywozu znajdującym się w załączniku.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 czerwca 2012 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 31.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„FORMULARZ ODPOWIEDZI W SPRAWIE PRZYWOZU

Kraj:

Unia Europejska
(Państwa członkowskie: Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo)

SEKCJA 1 TOŻSAMOŚĆ CHEMIKALIÓW

- 1.1 **Nazwa zwyczajowa**
- 1.2 **Numer CAS**
- 1.3 **Kategoria**
- Pestycyd
- Przemysłowy
- Szczególnie niebezpieczna forma użytkowa pestycydu

SEKCJA 2 WSKAZANIE DOTYCZĄCE POPRZEDNIEJ ODPOWIEDZI, JEŻELI ISTNIEJE

- 2.1 Jest to pierwsza odpowiedź dotycząca przywozu do kraju takich chemikaliów.
- 2.2 Jest to zmiana poprzedniej odpowiedzi.
Data wydania poprzedniej odpowiedzi:

SEKCJA 3 ODPOWIEDŹ DOTYCZĄCA PRZYSZŁEGO PRZYWOZU

- Decyzja ostateczna (wypełnić sekcję 4 poniżej) LUB Odpowiedź tymczasowa (wypełnić sekcję 5 poniżej)

SEKCJA 4 DECYZJA OSTATECZNA, NA PODSTAWIE KRAJOWYCH ŚRODKÓW USTAWOWYCH LUB ADMINISTRACYJNYCH

- 4.1 Brak zgody na przywóz
- Czy przywóz chemikaliów jest zakazany równocześnie ze wszystkich źródeł? Tak Nie
- Czy produkcja krajowa chemikaliów do zastosowania krajowego jest równocześnie zakazana? Tak Nie
- 4.2 Zgoda na przywóz
- 4.3 Zgoda na przywóz z zastrzeżeniem określonych warunków
- Określone warunki dla przywozu to:
-
- Czy warunki przywozu chemikaliów są takie same dla wszystkich źródeł przywozu? Tak Nie
- Czy warunki dla produkcji krajowej chemikaliów do zastosowania krajowego są takie same jak dla całego przywozu? Tak Nie

- 4.4 Krajowe środki ustawowe lub administracyjne będące podstawą dla decyzji ostatecznej

Opis krajowego środka ustawowego lub administracyjnego:

Zabrania się wprowadzania do obrotu lub używania środków ochrony roślin zawierających alachlor, ponieważ ta substancja czynna nie jest zatwierdzona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1), zgodnie z decyzją Komisji 2006/966/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą niewiązania alachloru do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną (Dz.U. L 397 z 30.12.2006, s. 28).

SEKCJA 5 ODPOWIEDŹ TYMCZASOWA

- 5.1 Brak zgody na przywóz

Czy przywóz chemikaliów jest zakazany równocześnie ze wszystkich źródeł? Tak Nie

Czy produkcja krajowa chemikaliów do zastosowania krajowego jest równocześnie zakazana? Tak Nie

- 5.2 Zgoda na przywóz

- 5.3 Zgoda na przywóz z zastrzeżeniem określonych warunków

Określone warunki dla przywozu to:

Czy warunki przywozu chemikaliów są takie same dla wszystkich źródeł przywozu? Tak Nie

Czy warunki dla produkcji krajowej chemikaliów do zastosowania krajowego są takie same jak dla całego przywozu? Tak Nie

- 5.4 Wskazanie na czynne rozważenie w celu wypracowania decyzji ostatecznej

Czy ma miejsce czynne rozważenie w celu wypracowania ostatecznej decyzji? Tak Nie

- 5.5 Informacje lub pomoc wnioskowana w celu wypracowania decyzji ostatecznej

Sekretariat proszony jest o następujące informacje dodatkowe:

Kraj, który powiadomił o obowiązujących środkach normatywnych, proszony jest o następujące dodatkowe informacje:

Sekretariat proszony jest o następującą pomoc w zakresie oceny chemikaliów:

SEKCJA 6 ISTOTNE DODATKOWE INFORMACJE, KTÓRE MOGĄ DOTYCZYĆ M.IN. NASTĘPUJĄCYCH KWESTII:

Czy w kraju są obecnie zarejestrowane takie chemikalia? Tak Nie

Czy w kraju są produkowane takie chemikalia? Tak Nie

Jeżeli na jedno z zadanych powyżej pytań odpowiedź brzmi »tak«:

Czy są one przeznaczone do zastosowania krajowego? Tak Nie

Czy są one przeznaczone do wywozu? Tak Nie

Inne uwagi

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, które wprowadza w UE Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Etykietowania Chemikaliów opracowany przez ONZ, alachlor jest sklasyfikowany jako:
 Rakotw. 2 – H 351 – Podejrzewa się, że powoduje raka.
 Toks. ostra 4* – H 302 – Działa szkodliwie po połknięciu.
 Skin Sens. 1 – H 317 – Może powodować reakcję alergiczną skóry.
 Ostra toks. wodna 1 – H 400 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne.
 Przewlekła toks. wodna 1 – H 410 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki.
 (* = Niniejszą klasyfikację uznaje się za klasyfikację minimalną)

Zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG alachlor jest sklasyfikowany jako:
 Rakotw. Kat. 3; R40 – Ograniczone dowody działania rakotwórczego
 Xn; R22 – Działa szkodliwie po połknięciu
 R43 – Może powodować uczulenie w kontakcie ze skórą.
 N (niebezpieczne dla środowiska); R50/53 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, może powodować długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym.

SEKCJA 7 WYZNACZONY ORGAN KRAJOWY

Instytucja Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Środowiska

Adres Rue de la Loi 200, 1049 Brussels, Belgia

Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej Dr Juergen Helbig

Stanowisko osoby odpowiedzialnej Urzędnik ds. polityki

Telefon +32 22988521

Faks +32 22967616

Adres e-mail: Juergen.Helbig@ec.europa.eu

Data, podpis przedstawiciela wyznaczonego organu krajowego i urzędowa pieczęć:

WYPEŁNIONY FORMULARZ PROSZĘ PRZESŁAĆ DO:

Secretariat for the Rotterdam Convention
 Food and Agriculture Organization
 of the United Nations (FAO)
 Viale delle Terme di Caracalla
 00100 Roma RM
 ITALIA

Tel. +39 657053441
 Faks +39 657056347
 E-mail: pic@pic.int

LUB

Secretariat for the Rotterdam Convention
 United Nations Environment
 Programme (UNEP)
 11-13, Chemin des Anémones
 CH – 1219 Châtelaine, Geneva
 SWITZERLAND

Tel. +41 229178177
 Faks +41 229178082
 E-mail: pic@pic.int

„FORMULARZ ODPOWIEDZI W SPRAWIE PRZYWOZU

Kraj:

Unia Europejska
(Państwa członkowskie: Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo)

SEKCJA 1 TOŻSAMOŚĆ CHEMIKALIÓW

1.1 Nazwa zwyczajowa

Aldikarb

1.2 Numer CAS

116-06-3

1.3 Kategoria

 Pestycyd Przemysłowy Szczególnie niebezpieczna forma użytkowa pestycydu

SEKCJA 2 WSKAZANIE DOTYCZĄCE POPRZEDNIEJ ODPOWIEDZI, JEŻELI ISTNIEJE

2.1 Jest to pierwsza odpowiedź dotycząca przywozu do kraju takich chemikaliów.2.2 Jest to zmiana poprzedniej odpowiedzi.
Data wydania poprzedniej odpowiedzi:

SEKCJA 3 ODPOWIEDŹ DOTYCZĄCA PRZYSZŁEGO PRZYWOZU

 Decyzja ostateczna (wypełnić sekcję 4 poniżej) LUB Odpowiedź tymczasowa (wypełnić sekcję 5 poniżej)

SEKCJA 4 DECYZJA OSTATECZNA, NA PODSTAWIE KRAJOWYCH ŚRODKÓW USTAWOWYCH LUB ADMINISTRACYJNYCH

4.1 Brak zgody na przywóz

Czy przywóz chemikaliów jest zakazany równocześnie ze wszystkich źródeł?

 Tak Nie

Czy produkcja krajowa chemikaliów do zastosowania krajowego jest równocześnie zakazana?

 Tak Nie4.2 Zgoda na przywóz4.3 Zgoda na przywóz z zastrzeżeniem określonych warunków

Określone warunki dla przywozu to:

Czy warunki przywozu chemikaliów są takie same dla wszystkich źródeł przywozu?

 Tak Nie

Czy warunki dla produkcji krajowej chemikaliów do zastosowania krajowego są takie same jak dla całego przywozu?

 Tak Nie

4.4 Krajowe środki ustawowe lub administracyjne będące podstawą dla decyzji ostatecznej

Opis krajowego środka ustawowego lub administracyjnego:

Zabrania się wprowadzania do obrotu lub używania środków ochrony roślin zawierających aldikarb, ponieważ ta substancja czynna nie jest zatwierdzona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1), zgodnie z decyzją Rady 2003/199/WE z dnia 18 marca 2003 r. dotyczącą niewłączenia aldikarbu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną (Dz.U. L 76 z 22.3.2003, s. 21).

SEKCJA 5 ODPOWIEDŹ TYMCZASOWA

5.1 Brak zgody na przywóz

Czy przywóz chemikaliów jest zakazany równocześnie ze wszystkich źródeł? Tak Nie

Czy produkcja krajowa chemikaliów do zastosowania krajowego jest równocześnie zakazana? Tak Nie

5.2 Zgoda na przywóz

5.3 Zgoda na przywóz z zastrzeżeniem określonych warunków

Określone warunki dla przywozu to:

Czy warunki przywozu chemikaliów są takie same dla wszystkich źródeł przywozu? Tak Nie

Czy warunki dla produkcji krajowej chemikaliów do zastosowania krajowego są takie same jak dla całego przywozu? Tak Nie

5.4 Wskazanie na czynne rozważenie w celu wypracowania decyzji ostatecznej

Czy ma miejsce czynne rozważenie w celu wypracowania ostatecznej decyzji? Tak Nie

5.5 Informacje lub pomoc wnioskowana w celu wypracowania decyzji ostatecznej

Sekretariat proszony jest o następujące informacje dodatkowe:

Kraj, który powiadomił o obowiązujących środkach normatywnych, proszony jest o następujące dodatkowe informacje:

Sekretariat proszony jest o następującą pomoc w zakresie oceny chemikaliów:

SEKCJA 6 ISTOTNE DODATKOWE INFORMACJE, KTÓRE MOGĄ DOTYCZYĆ M.IN. NASTĘPUJĄCYCH KWESTII:

Czy w kraju są obecnie zarejestrowane takie chemikalia? Tak Nie

Czy w kraju są produkowane takie chemikalia? Tak Nie

Jeżeli na jedno z zadanych powyżej pytań odpowiedź brzmi »tak«:

Czy są one przeznaczone do zastosowania krajowego? Tak Nie

Czy są one przeznaczone do wywozu? Tak Nie

Inne uwagi

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, które wprowadza w UE Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Etykietowania Chemikaliów opracowany przez ONZ, aldikarb jest sklasyfikowany jako:
 Toks. ostra 2* – H 330 – Wdychanie grozi śmiercią.
 Toks. ostra 2* – H 300 – Połknięcie grozi śmiercią.
 Toks. ostra 3* – H 311 – Działa toksycznie w kontakcie ze skórą.
 Ostra toks. wodna 1 – H 400 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne.
 Przewlekła toks. wodna 1 – H 410 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki.
 (* = Niniejszą klasyfikację uznaje się za klasyfikację minimalną)

Zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG aldikarb jest sklasyfikowany jako:
 T+; R26/28 – Działa bardzo toksycznie przez drogi oddechowe i po połknięciu.
 T; R24 – Działa toksycznie w kontakcie ze skórą.
 N (niebezpieczne dla środowiska); R50/53 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, może powodować długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym.

SEKCJA 7 WYZNACZONY ORGAN KRAJOWY

Institucja Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Środowiska

Adres Rue de la Loi 200, 1049 Brussels, Belgia

Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej Dr. Juergen Helbig

Stanowisko osoby odpowiedzialnej Urzędnik ds. polityki

Telefon +32 22988521

Faks +32 22967616

Adres e-mail: Juergen.Helbig@ec.europa.eu

Data, podpis przedstawiciela wyznaczonego organu krajowego i urzędowa pieczęć:

WYPEŁNIONY FORMULARZ PROSZĘ PRZESŁAĆ DO:

Secretariat for the Rotterdam Convention
 Food and Agriculture Organization
 of the United Nations (FAO)
 Viale delle Terme di Caracalla
 00100 Roma RM
 ITALIA

LUB

Secretariat for the Rotterdam Convention
 United Nations Environment
 Programme (UNEP)
 11-13, Chemin des Anémones
 CH — 1219 Châteline, Geneva
 SWITZERLAND

Tel. +39 657053441
 Faks +39 657056347
 E-mail: pic@pic.int

Tel. +41 229178177
 Faks +41 229178082
 E-mail: pic@pic.int"

„FORMULARZ ODPOWIEDZI W SPRAWIE PRZYWOZU

Kraj:

European Union
(Państwa członkowskie: Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy, Zjednoczone Królestwo)

SEKCJA 1 TOŻSAMOŚĆ CHEMIKALIÓW

- 1.1 **Nazwa zwyczajowa**
- 1.2 **Numer CAS**
- 1.3 **Kategoria**
- Pestycyd
- Przemysłowy
- Szczególnie niebezpieczna forma użytkowa pestycydu

SEKCJA 2 WSKAZANIE DOTYCZĄCE POPRZEDNIEJ ODPOWIEDZI, JEŻELI ISTNIEJE

- 2.1 Jest to pierwsza odpowiedź dotycząca przywozu do kraju takich chemikaliów.
- 2.2 Jest to zmiana poprzedniej odpowiedzi.
Data wydania poprzedniej odpowiedzi:

SEKCJA 3 ODPOWIEDŹ DOTYCZĄCA PRZYSZŁEGO PRZYWOZU

- Decyzja ostateczna (wypełnić sekcję 4 poniżej) LUB Odpowiedź tymczasowa (wypełnić sekcję 5 poniżej)

SEKCJA 4 DECYZJA OSTATECZNA, NA PODSTAWIE KRAJOWYCH ŚRODKÓW USTAWOWYCH LUB ADMINISTRACYJNYCH

- 4.1 Brak zgody na przywóz
- Czy przywóz chemikaliów jest zakazany równocześnie ze wszystkich źródeł? Tak Nie
- Czy produkcja krajowa chemikaliów do zastosowania krajowego jest równocześnie zakazana? Tak Nie
- 4.2 Zgoda na przywóz
- 4.3 Zgoda na przywóz z zastrzeżeniem określonych warunków
- Określone warunki dla przywozu to:
-
- Czy warunki przywozu chemikaliów są takie same dla wszystkich źródeł przywozu? Tak Nie
- Czy warunki dla produkcji krajowej chemikaliów do zastosowania krajowego są takie same jak dla całego przywozu? Tak Nie

- 4.4 Krajowe środki ustawowe lub administracyjne będące podstawą dla decyzji ostatecznej

Opis krajowego środka ustawowego lub administracyjnego:

Zabrania się wprowadzania do obrotu lub używania środków ochrony roślin zawierających endosulfan, ponieważ ta substancja czynna nie jest zatwierdzona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1), zgodnie z decyzją Komisji 2005/864/WE z dnia 2 grudnia 2005 r. dotyczącą niewłączenia endosulfanu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną (Dz.U. L 317 z 3.12.2005, s. 25).

Ponadto zabrania się wprowadzania do obrotu i stosowania wszelkich produktów biobójczych zawierających endosulfan, ponieważ ta substancja czynna nie jest zatwierdzona dyrektywą 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1), zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).

SEKCJA 5 ODPOWIEDŹ TYMCZASOWA

- 5.1 Brak zgody na przywóz

Czy przywóz chemikaliów jest zakazany równocześnie ze wszystkich źródeł? Tak Nie

Czy produkcja krajowa chemikaliów do zastosowania krajowego jest równocześnie zakazana? Tak Nie

- 5.2 Zgoda na przywóz

- 5.3 Zgoda na przywóz z zastrzeżeniem określonych warunków

Określone warunki dla przywozu to:

Czy warunki przywozu chemikaliów są takie same dla wszystkich źródeł przywozu? Tak Nie

Czy warunki dla produkcji krajowej chemikaliów do zastosowania krajowego są takie same jak dla całego przywozu? Tak Nie

- 5.4 Wskazanie na czynne rozważenie w celu wypracowania decyzji ostatecznej

Czy ma miejsce czynne rozważenie w celu wypracowania ostatecznej decyzji? Tak Nie

- 5.5 Informacje lub pomoc wnioskowana w celu wypracowania decyzji ostatecznej

Sekretariat proszony jest o następujące informacje dodatkowe:

Kraj, który powiadomił o obowiązujących środkach normatywnych, proszony jest o następujące dodatkowe informacje:

Sekretariat proszony jest o następującą pomoc w zakresie oceny chemikaliów:

SEKCJA 6 ISTOTNE DODATKOWE INFORMACJE, KTÓRE MOGĄ DOTYCZYĆ M.IN. NASTĘPUJĄCYCH KWESTII:

Czy w kraju są obecnie zarejestrowane takie chemikalia? Tak Nie

Czy w kraju są produkowane takie chemikalia? Tak Nie

Jeżeli na jedno z zadanych powyżej pytań odpowiedź brzmi »tak«:

Czy są one przeznaczone do zastosowania krajowego? Tak Nie

Czy są one przeznaczone do wywozu? Tak Nie

Inne uwagi

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, które wprowadza w UE Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Etykietowania Chemikaliów opracowany przez ONZ, endosulfan jest sklasyfikowany jako:
 Toks. ostra 2* – H 330 – Wdychanie grozi śmiercią.
 Toks. ostra 2* – H 300 – Połknięcie grozi śmiercią.
 Toks. ostra 4* – H 312 – Działa szkodliwie w kontakcie ze skórą.
 Ostra toks. wodna 1 – H 400 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne.
 Przewlekła toks. wodna 1 – H 410 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki.
 (* = Niniejszą klasyfikację uznaje się za klasyfikację minimalną)

Zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG endosulfan jest sklasyfikowany jako:
 T+; R26/28 – Działa bardzo toksycznie przez drogi oddechowe i po połknięciu.
 Xn; R21 - Szkodliwy w kontakcie ze skórą.
 N (niebezpieczne dla środowiska); R50/53 – Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, może powodować długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym.

SEKCJA 7 WYZNACZONY ORGAN KRAJOWY

Institucja Komisia Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Środowiska

Adres Rue de la Loi 200, 1049 Brussels, Belgia

Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej Dr. Juergen Helbig

Stanowisko osoby odpowiedzialnej Urzędnik ds. polityki

Telefon +32 22988521

Faks +32 22967616

Adres e-mail: Juergen.Helbig@ec.europa.eu

Data, podpis przedstawiciela wyznaczonego organu krajowego i urzędowa pieczęć:

WYPEŁNIONY FORMULARZ PROSZĘ PRZESŁAĆ DO:

Secretariat for the Rotterdam Convention
 Food and Agriculture Organization
 of the United Nations (FAO)
 Viale delle Terme di Caracalla
 00100 Rome RM
 ITALIA

LUB

Secretariat for the Rotterdam Convention
 United Nations Environment
 Programme (UNEP)
 11-13, Chemin des Anémones
 CH — 1219 Châtelaine, Geneva
 SWITZERLAND

Tel. +39 657053441
 Faks +39 657056347
 E-mail: pic@pic.int

Tel. +41 229178177
 Faks +41 229178082
 E-mail: pic@pic.int"

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zaproszenie do składania wniosków IX-2013/01 – „Dotacje dla partii politycznych na poziomie europejskim”

(2012/C 177/06)

Zgodnie z art. 10 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania świadomości europejskiej i wyrażania woli politycznej obywateli Unii. Ponadto w art. 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stwierdza się, że Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, określają status partii politycznych na poziomie europejskim, o których mowa w artykule 10 ustęp 4 Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególności zasady dotyczące ich finansowania.

W tym kontekście Parlament ogłasza zaproszenie do składania wniosków o dotacje dla partii politycznych na poziomie europejskim.

1. AKT PODSTAWOWY

Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. (zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 2004/2003”) w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania ⁽¹⁾.

Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2004 r. ustanawiająca przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 (zwana dalej „decyzją Prezydium”) ⁽²⁾.

Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) ⁽³⁾.

Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwane dalej „przepisami wykonawczymi do rozporządzenia finansowego”) ⁽⁴⁾.

2. CEL

Na mocy art. 2 decyzji Prezydium „Parlament Europejski ogłasza co roku, przed końcem pierwszego semestru, zaproszenie do składania wniosków o przyznanie dotacji na finansowanie działalności partii i fundacji. W ogłoszeniu określone są kryteria uprawniające do otrzymania dofinansowania, wspólnotowe zasady finansowania oraz daty przewidywane na przeprowadzenie procedury przyznania dotacji”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 155 z 12.6.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków jest związane z wnioskami o dotacje w roku budżetowym 2013, obejmującymi okres działalności od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Celem tych dotacji jest wsparcie rocznego programu prac beneficjenta.

3. DOPUSZCZALNOŚĆ

Dopuszczalne są wyłącznie wnioski złożone w formie pisemnej na formularzu wniosku o przyznanie dotacji zawartym w załączniku 1 do wyżej wspomnianej decyzji Prezydium, które zostaną skierowane do Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego przed upływem terminu.

4. KRYTERIA I WYMAGANE DOKUMENTY

4.1. Kryteria kwalifikowalności

Aby ubiegać się o dotację, partia polityczna na poziomie europejskim musi spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003, czyli:

- a) musi posiadać osobowość prawną w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę;
- b) musi być reprezentowana w co najmniej jednej czwartej państw członkowskich, przez członków Parlamentu Europejskiego lub w parlamentach narodowych lub regionalnych lub zgromadzeniach regionalnych, lub musi zebrać w co najmniej jednej czwartej państw członkowskich, co najmniej trzy procent oddanych głosów w każdym z tych państw członkowskich podczas ostatnich wyborów do Parlamentu Europejskiego;
- c) musi przestrzegać, w szczególności w swoim programie i swoich działaniach, zasad, na których opiera się Unia Europejska, a mianowicie zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności;
- d) musi uczestniczyć w wyborach do Parlamentu Europejskiego lub wyrazić taki zamiar.

W celu zastosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 poseł do Parlamentu Europejskiego może być tylko członkiem jednej partii politycznej na poziomie europejskim (art. 10 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (WE) nr 2004/2003).

W związku z powyższym partie polityczne informuje się, że począwszy od roku budżetowego 2013 Parlament Europejski stosuje przepis art. 3 ust. 1 lit. b) z takim skutkiem, że poseł do Parlamentu Europejskiego może być członkiem jedynie tej partii politycznej na poziomie europejskim, której członkiem jest krajowa partia polityczna danego posła.

4.2. Kryteria wykluczające

Wnioskodawcy zobowiązani są także do zaświadczenia, że nie zachodzą w stosunku do nich jakiegokolwiek okoliczności określone w art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia finansowego.

4.3. Kryteria wyboru

Wnioskodawcy muszą dowieść, że mają możliwości, zarówno prawne jak i finansowe, realizacji programu prac będących przedmiotem wniosku o dofinansowanie, oraz dysponować możliwościami technicznymi i systemem zarządzania wystarczającym do zrealizowania programu dotowanych prac.

4.4. Kryteria przyznawania dotacji

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 środki dostępne w roku budżetowym 2013 zostaną rozdzielone pomiędzy partie polityczne na poziomie europejskim, których wnioski o dofinansowanie uzyskały pozytywną opinię pod względem kryteriów dopuszczalności wniosków oraz kryteriów wyboru i kryteriów wykluczających, w sposób następujący:

- a) 15 % jest dzielone w równych częściach;
- b) 85 % jest dzielone między te partie polityczne, które mają wybranych członków w Parlamencie Europejskim, proporcjonalnie do liczby wybranych.

4.5. Wymagane dokumenty

W celu dokonania oceny według wyżej wymienionych kryteriów, wnioskodawcy zobowiązani są dostarczyć następujące dokumenty:

- a) oryginał pisma przewodniego określający wnioskowaną kwotę dotacji;
- b) należycie wypełniony i podpisany formularz wniosku zawarty w załączniku 1 do decyzji Prezydium (wraz z pisemnym oświadczeniem);
- c) statut partii politycznej;
- d) urzędowe poświadczenie rejestracji;
- e) aktualny dokument poświadczający istnienie partii politycznej;
- f) lista dyrektorów/członków zarządu (nazwiska i imiona, tytuły lub stanowiska we wnioskującej partii);
- g) dokumenty potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 ⁽¹⁾;
- h) dokumenty potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2004/2003;
- i) program partii politycznej;
- j) pełne sprawozdanie finansowe za rok 2011 potwierdzone przez zewnętrzny organ kontroli księgowej ⁽²⁾;
- k) preliminarz budżetu operacyjnego na okres objęty dotacją (1 stycznia 2013 r.–31 grudnia 2013 r.), ze wskazaniem kosztów kwalifikujących się do dofinansowania z budżetu Unii.

W odniesieniu do lit. c), d), f), h) i i) wnioskodawca może złożyć oświadczenie, zgodnie z którym informacje przedstawione na wcześniejszym etapie nie uległy zmianie.

5. FINANSOWANIE Z BUDŻETU UE

Wysokość środków dostępnych w roku budżetowym 2013 w ramach linii budżetowej 402 „Finansowanie europejskich partii politycznych” budżetu UE szacuje się w sumie na 21 794 200 EUR. Podlegają one zatwierdzeniu przez władzę budżetową.

Maksymalna kwota dofinansowania przyznanego przez Parlament Europejski nie przekracza 85 % podlegających dofinansowaniu wydatków z budżetu operacyjnego partii politycznych na poziomie europejskim. Udokumentowanie powyższego należy do danej partii politycznej.

Dofinansowanie ma formę dotacji na działalność zgodnie z postanowieniami rozporządzenia finansowego i przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego. Tryb wypłaty dotacji oraz zobowiązania dotyczące jej wykorzystania zostaną określone w decyzji o przyznaniu dotacji, której wzór stanowi załącznik 2a do decyzji Prezydium.

6. PROCEDURA I OSTATECZNY TERMIN SKŁADANIA WNIOSKÓW

6.1. Termin i tryb składania wniosków

Wnioski można składać do dnia **30 września 2012 r.** Wnioski złożone po tym terminie nie zostaną rozpatrzone.

⁽¹⁾ W tym lista posłów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy oraz w art. 10 ust. 1 lit. b).

⁽²⁾ O ile partia polityczna na poziomie europejskim nie rozpoczęła działalności w roku składania wniosku.

Wnioski powinny:

- a) zostać sporządzone przy użyciu formularza wniosku o przyznanie dotacji (załącznik 1 do decyzji Prezydium);
- b) być obowiązkowo podpisane przez wnioskodawcę lub właściwie upoważnionego pełnomocnika;
- c) zostać przesłane w dwóch kopertach; obie koperty muszą być zaklejone. Na wewnętrznej kopercie należy zamieścić – poza wskazaną w zaproszeniu do składania wniosków nazwą jednostki, do której adresowany jest wniosek – następujący dopisek:

„APPEL À PROPOSITIONS — SUBVENTIONS 2013 AUX PARTIS POLITIQUES AU NIVEAU EUROPÉEN

À NE PAS OUVRIR PAR LE SERVICE DU COURRIER NI PAR AUCUNE PERSONNE NON HABILITÉE”

W przypadku zastosowania kopert samoprzylepnych muszą one być zaklejone taśmą klejącą, a nadawca musi złożyć swój podpis na taśmie. Za podpis nadawcy uważa się nie tylko podpis odręczny, ale także pieczętkę organizacji.

Na zewnętrznej kopercie należy zamieścić adres nadawcy oraz następujący adres:

European Parliament
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

Na wewnętrznej kopercie należy zamieścić następujący adres:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger VANHAEREN, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

- d) zostać wysłane najpóźniej w dniu, w którym upływa termin określony w zaproszeniu do składania wniosków albo listem poleconym (decyduje data stempla pocztowego) albo przesyłką kurierską (decyduje data doręczenia wskazana na pokwitowaniu).

6.2. Orientacyjna procedura i harmonogram

Przyznawanie dotacji partiom politycznym na poziomie europejskim odbywa się według następującej procedury i harmonogramu:

- a) składanie wniosków do Parlamentu Europejskiego (do dnia 30 września 2012 r.);
- b) rozpatrywanie i selekcja wniosków przez służby Parlamentu Europejskiego. Rozpatrzone zostaną wyłącznie wnioski uznane za dopuszczalne; podstawę rozpatrzenia stanowią kryteria dopuszczalności, wyboru oraz kryteria wyłączające określone w zaproszeniu do składania wniosków;
- c) podjęcie przez Prezydium Parlamentu Europejskiego decyzji o przyznaniu dotacji (zasadniczo przed dniem 1 stycznia 2013 r., jak określono w art. 4 decyzji Prezydium) i powiadomienie wnioskodawców;
- d) wypłata zaliczki w wysokości 80 % kwoty dotacji (w terminie 15 dni od wydania decyzji o przyznaniu dotacji).

6.3. Dodatkowe informacje

Na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego dostępne są następujące dokumenty: <http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>:

- a) rozporządzenie (WE) nr 2004/2003;
- b) decyzja Prezydium;

c) formularz wniosku o przyznanie dotacji (załącznik 1 do decyzji Prezydium).

Wszelkie pytania dotyczące niniejszego zaproszenia do składania wniosków o przyznanie dotacji należy kierować pocztą elektroniczną, z podaniem numeru referencyjnego zaproszenia, na adres: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. Przetwarzanie danych osobowych

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ dane osobowe zawarte we wniosku o dofinansowanie i w załącznikach do wniosku przetwarzane są w poszanowaniu zasad rzetelności, legalności i proporcjonalności w bezpośrednim i zgodnym z prawem celu związanym z niniejszym zaproszeniem. Na potrzeby rozpatrzenia wniosku i dla celów ochrony interesów finansowych Wspólnot dane osobowe mogą być przetwarzane przez właściwe służby i organy Parlamentu Europejskiego oraz zostać przekazane wewnętrznym służbom kontrolnym, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, zespołowi ds. nieprawidłowości finansowych lub Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

Nazwiska członków i przedstawicieli europejskiej partii politycznej podane we wniosku o dofinansowanie w celu spełnienia kryterium reprezentatywności, o którym mowa w art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2004/2003, mogą zostać ogłoszone przez Parlament Europejski oraz podane do publicznej wiadomości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾. Partie polityczne mogą dołączyć do swojego wniosku oświadczenie podpisane przez danych członków lub przedstawicieli partii, zgodnie z którym zostali oni poinformowani i wyrażają zgodę na podanie do publicznej wiadomości swojego nazwiska.

Wszelkie zainteresowane osoby mogą zwrócić się do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (edps@edps.europa.eu) celem złożenia skargi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Zaproszenie do składania wniosków IX-2013/02 – „Dotacje dla fundacji politycznych na poziomie europejskim”

(2012/C 177/07)

Zgodnie z art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania świadomości europejskiej i wyrażania woli politycznej obywateli Unii. Ponadto w art. 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stwierdza się, że Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, określają status partii politycznych na poziomie europejskim, o których mowa w artykule 10 ustęp 4 Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególności zasady dotyczące ich finansowania.

W przeglądzie rozporządzenia uznano rolę fundacji politycznych na poziomie europejskim, które jako organizacje powiązane z partiami politycznymi na poziomie europejskim „mogą przez swoją działalność wspomagać i dopełniać cele partii politycznych na poziomie europejskim, zwłaszcza biorąc aktywny udział w debacie poświęconej kwestiom polityki i integracji europejskiej, między innymi poprzez spełnianie roli katalizatora w odniesieniu do nowych idei, analiz i kierunków polityki”. W szczególności rozporządzenie to przewiduje coroczne dofinansowanie przez Parlament Europejski fundacji politycznych, które wystąpią z takim wnioskiem i które spełniają warunki określone w tym rozporządzeniu.

W tym kontekście Parlament ogłasza zaproszenie do składania wniosków o dotacje dla fundacji politycznych na poziomie europejskim.

1. AKT PODSTAWOWY

Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. (zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 2004/2003”) w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania ⁽¹⁾.

Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2004 r. ustanawiająca przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 (zwana dalej „decyzją Prezydium”) ⁽²⁾.

Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) ⁽³⁾.

Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwane dalej „przepisami wykonawczymi do rozporządzenia finansowego”) ⁽⁴⁾.

2. CEL

Na mocy art. 2 decyzji Prezydium „Parlament Europejski ogłasza co roku, przed końcem pierwszego semestru, zaproszenie do składania wniosków o przyznanie dotacji na finansowanie działalności partii i fundacji. W ogłoszeniu określone są kryteria uprawniające do otrzymania dofinansowania, wspólnotowe zasady finansowania oraz daty przewidywane na przeprowadzenie procedury przyznania dotacji”.

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków jest związane z wnioskami o dotacje w roku budżetowym 2013, obejmującymi okres działalności od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Celem tych dotacji jest wsparcie rocznego programu prac beneficjenta.

3. DOPUSZCZALNOŚĆ

Dopuszczalne są wyłącznie wnioski złożone w formie pisemnej na formularzu wniosku o przyznanie dotacji zawartym w załączniku 1 do wyżej wspomnianej decyzji Prezydium, które zostaną skierowane do Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego przed upływem terminu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 155 z 12.6.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

4. KRYTERIA I DOKUMENTY UZUPEŁNIAJĄCE

4.1. Kryteria kwalifikowalności

Aby ubiegać się o dotację, fundacja polityczna na poziomie europejskim musi spełniać warunki określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003, czyli:

- a) musi być powiązana z jedną z europejskich partii politycznych uznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, co musi być przez tę partię potwierdzone;
- b) musi posiadać osobowość prawną w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę. Osobowość prawną fundacji jest odrębna od osobowości prawnej partii politycznej na poziomie europejskim, z którą dana fundacja jest powiązana;
- c) musi przestrzegać, w szczególności w swoim programie i swoich działaniach, zasad, na których opiera się Unia Europejska, a mianowicie zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności;
- d) nie może prowadzić działań nastawionych na zysk;
- e) skład zarządu fundacji jest zrównoważony pod względem geograficznym.

Ponadto musi spełniać warunki, o których mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003: „Do poszczególnych europejskich partii politycznych i fundacji na poziomie europejskim należy określenie, w ramach wyznaczonych przez niniejsze rozporządzenie, szczególnych aspektów wzajemnych stosunków zgodnie z prawem krajowym, w tym rozdziału między codziennym zarządzaniem i strukturami decyzyjnymi fundacji politycznej na poziomie europejskim z jednej strony, a europejskiej partii politycznej, z którą fundacja ta jest powiązana, z drugiej strony”.

4.2. Kryteria wykluczające

Wnioskodawcy zobowiązani są także do zaświadczenia, że nie zachodzą w stosunku do nich jakiegokolwiek okoliczności określone w art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia finansowego.

4.3. Kryteria wyboru

Wnioskodawcy muszą dowieść, że mają możliwości, zarówno prawne jak i finansowe, realizacji programu prac będących przedmiotem wniosku o dofinansowanie, oraz dysponować możliwościami technicznymi i systemem zarządzania wystarczającym do zrealizowania programu dotowanych prac.

4.4. Kryteria przyznawania dotacji

Zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 środki dostępne w roku budżetowym 2013 zostaną rozdzielone pomiędzy fundacje polityczne na poziomie europejskim, których wnioski o dofinansowanie uzyskały pozytywną opinię pod względem kryteriów dopuszczalności wniosków oraz kryteriów wyboru i kryteriów wykluczających, w sposób następujący:

- a) 15 % jest dzielone w równych częściach;
- b) 85 % jest rozdzielone pomiędzy fundacje polityczne powiązane z takimi partiami politycznymi na poziomie europejskim, które mają wybranych członków w Parlamencie Europejskim, proporcjonalnie do ich liczby.

4.5. Wymagane dokumenty

W celu dokonania oceny według wyżej wymienionych kryteriów, wnioskodawcy zobowiązani są dostarczyć następujące dokumenty:

- a) oryginał pisma przewodniego z podaniem wnioskowanej kwoty dotacji;
- b) należy wypełnić i podpisać formularz wniosku zawarty w załączniku 1 do decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2004 r. (wraz z pisemnym oświadczeniem);
- c) statut wnioskodawcy;
- d) urzędowe poświadczenie rejestracji;
- e) aktualny dokument poświadczający działalność wnioskodawcy;
- f) lista dyrektorów/członków zarządu (nazwiska i imiona, obywatelstwo, tytuły lub stanowiska w ramach wnioskodawcy);
- g) program wnioskodawcy;
- h) pełne sprawozdanie finansowe za rok 2011 potwierdzone przez zewnętrzny organ kontroli księgowej⁽¹⁾;
- i) preliminarz budżetu operacyjnego na okres objęty dotacją (1 stycznia 2013 r.–31 grudnia 2013 r.), ze wskazaniem kosztów kwalifikujących się do dofinansowania z budżetu Wspólnoty;
- j) dokumenty potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunków, o których mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003.

W odniesieniu do lit. c), d), f), g) wnioskodawca może złożyć oświadczenie, zgodnie z którym informacje przedstawione na wcześniejszym etapie nie uległy zmianie.

5. FINANSOWANIE Z BUDŻETU UE

Wysokość środków dostępnych w roku budżetowym 2013 w ramach linii budżetowej 403 „Finansowanie europejskich fundacji politycznych” budżetu UE szacuje się w sumie na 12 400 000 EUR. Podlegają one zatwierdzeniu przez władzę budżetową.

Maksymalna kwota dofinansowania przyznawanego przez Parlament Europejski nie przekracza 85 % podlegających dofinansowaniu wydatków z budżetu operacyjnego fundacji politycznych na poziomie europejskim. Udokumentowanie powyższego należy do danej fundacji politycznej.

Dofinansowanie ma formę dotacji na działalność zgodnie z postanowieniami rozporządzenia finansowego i przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego. Tryb wypłaty dotacji oraz zobowiązania dotyczące jej wykorzystania zostaną określone w decyzji o przyznaniu dotacji, której wzór stanowi załącznik 2b do decyzji Prezydium.

6. PROCEDURA I TERMIN SKŁADANIA WNIOSKÓW

6.1. Termin i tryb składania wniosków

Wnioski można składać do dnia 30 września 2012 r. Wnioski złożone po tym terminie nie zostaną rozpatrzone.

Wnioski powinny:

- a) zostać sporządzone przy użyciu formularza wniosku o przyznanie dotacji (załącznik 1 do decyzji Prezydium);

⁽¹⁾ O ile wnioskodawca nie rozpoczął działalności w roku składania wniosku.

- b) być obowiązkowo podpisane przez wnioskodawcę lub właściwie upoważnionego pełnomocnika;
- c) zostać przesłane w dwóch kopertach; obie koperty muszą być zaklejone. Na wewnętrznej kopercie należy zamieścić – poza wskazaną w zaproszeniu do składania wniosków nazwą jednostki, do której adresowany jest wniosek – następujący dopisek:

„APPEL À PROPOSITIONS — SUBVENTIONS 2013 AUX FONDATIONS POLITIQUES AU NIVEAU EUROPÉEN

À NE PAS OUVRIR PAR LE SERVICE DU COURRIER NI PAR AUCUNE PERSONNE NON HABILITÉE”

W przypadku zastosowania kopert samoprzylepnych muszą one być zaklejone taśmą klejącą, a nadawca musi złożyć swój podpis na taśmie. Za podpis nadawcy uważa się nie tylko podpis odręczny, ale także pieczętą organizacji.

Na zewnętrznej kopercie należy zamieścić adres nadawcy oraz następujący adres:

European Parliament
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

Na wewnętrznej kopercie należy zamieścić następujący adres:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger VANHAEREN, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

- d) zostać wysłane najpóźniej w dniu, w którym upływa termin określony w zaproszeniu do składania wniosków albo listem poleconym (decyduje data stempla pocztowego) albo przesyłką kurierską (decyduje data doręczenia wskazana na pokwitowaniu).

6.2. Orientacyjna procedura i harmonogram

Przyznawanie dotacji fundacjom politycznym na poziomie europejskim odbywa się według następującej procedury i harmonogramu:

- a) składanie wniosków do Parlamentu Europejskiego (do dnia 30 września 2012 r.);
- b) rozpatrywanie i selekcja wniosków przez służby Parlamentu Europejskiego. Rozpatrzone zostaną wyłącznie wnioski uznane za dopuszczalne; podstawę rozpatrzenia stanowią kryteria dopuszczalności, wyboru oraz kryteria wyłączające określone w zaproszeniu do składania wniosków;
- c) podjęcie przez Prezydium Parlamentu Europejskiego decyzji o przyznaniu dotacji (zasadniczo przed dniem 1 stycznia 2013 r., jak określono w art. 4 decyzji Prezydium) i powiadomienie wnioskodawców;
- d) wypłata zaliczki w wysokości 80 % kwoty dotacji (w terminie 15 dni od wydania decyzji o przyznaniu dotacji).

6.3. Dodatkowe informacje

Na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego dostępne są następujące dokumenty: <http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>:

- a) rozporządzenie (WE) nr 2004/2003;
- b) decyzja Prezydium;
- c) formularz wniosku o przyznanie dotacji (załącznik 1 do decyzji Prezydium).

Wszelkie pytania dotyczące niniejszego zaproszenia do składania wniosków o przyznanie dotacji należy kierować pocztą elektroniczną, z podaniem numeru referencyjnego zaproszenia, na adres: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. Przetwarzanie danych osobowych

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ dane osobowe zawarte we wniosku o dofinansowanie i w załącznikach do wniosku przetwarzane są w poszanowaniu zasad rzetelności, legalności i proporcjonalności w bezpośrednim i zgodnym z prawem celu związanym z niniejszym zaproszeniem. Na potrzeby rozpatrzenia wniosku i dla celów ochrony interesów finansowych Wspólnot dane osobowe mogą być przetwarzane przez właściwe służby i organy Parlamentu Europejskiego oraz zostać przekazane wewnętrznym służbom kontrolnym, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, zespołowi ds. nieprawidłowości finansowych lub Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

RADA

ZAPROSZENIE OTWARTE

Europejski program współpracy w dziedzinie badań naukowo-technicznych (COST)

(2012/C 177/08)

COST łączy badaczy i ekspertów z różnych krajów, którzy pracują nad konkretnymi zagadnieniami. COST NIE finansuje samych badań, ale wspiera działania sieciowe, takie jak organizacja spotkań, konferencji i krótkoterminowych wymian naukowych oraz kontakty zewnętrzne. Obecnie COST wspiera około 250 sieci naukowych (działań).

W ramach programu COST ogłoszone zostaje zaproszenie do składania wniosków w sprawie działań, które przyczynią się do naukowego, technologicznego, gospodarczego, kulturalnego lub społecznego rozwoju Europy. Szczególnie mile widziane są wnioski, które w stosunku do innych programów europejskich będą miały nowatorski charakter, lub wnioski wychodzące od badaczy o krótkim stażu.

Nawiązywanie bliższych kontaktów pomiędzy badaczami europejskimi ma ogromne znaczenie dla stworzenia europejskiej przestrzeni badań i innowacji (EPB). COST zachęca do tworzenia nowych, innowacyjnych, interdyscyplinarnych i mających szeroki zasięg sieci badawczych w Europie. Zespoły badaczy prowadzą w ramach programu COST działania, które przyczyniają się do zapewniania najwyższej jakości prac naukowych w Europie.

Struktura COST obejmuje dziewięć szeroko pojętych dziedzin (biomedycyna i biologia molekularna; chemia oraz nauki i technologie molekularne; nauka o Ziemi i zarządzanie środowiskiem; żywienie i rolnictwo; leśnictwo, produkty leśne i funkcje lasów; człowiek, społeczeństwo, kultura i zdrowie; technologie informacyjno-komunikacyjne; nauka o materiałach, nauki fizyczne i nanonauki; transport i urbanistyka). Zagadnienia wchodzące w zakres każdej z tych dziedzin opisano na stronie internetowej <http://www.cost.eu>

Wnioskodawcy proszeni są o przyporządkowanie swojego zagadnienia do jednej z tych dziedzin. Szczególnie mile widziane są jednak również wnioski interdyscyplinarne, niemieszczące się w jednej dziedzinie, które zostaną poddane odrębnej ocenie.

Wnioski powinny być składane przez badaczy pochodzących z co najmniej pięciu krajów uczestniczących w COST. Wysokość pomocy finansowej na rzecz działania realizowanego przez 19 krajów uczestniczących – zazwyczaj przyznawanej na okres czterech lat – wynosi około 130 000 EUR rocznie, z zastrzeżeniem dostępnych środków budżetowych.

Ocena wniosków zostanie przeprowadzona w dwóch etapach. *Wnioski wstępne* (do 1 500 słów/3 stron), składane przy użyciu odpowiedniego szablonu na stronie internetowej <http://www.cost.eu/opencall>, powinny zawierać krótkie streszczenie i opisywać spodziewany efekt działań. Wnioski, które nie będą spełniać kryteriów kwalifikacyjnych COST (np. wnioski o finansowanie badań), zostaną odrzucone. Kwalifikujące się wnioski zostaną ocenione – zgodnie z kryteriami opublikowanymi na stronie internetowej <http://www.cost.eu> – przez komitety zajmujące się poszczególnymi dziedzinami. Autorzy wyselekcjonowanych wniosków wstępnych zostaną zaproszeni do złożenia pełnych wniosków. Pełne wnioski będą podlegać ocenie ekspertów zgodnie z kryteriami oceny przedstawionymi na stronie internetowej <http://www.cost.eu/opencall>. Decyzja jest zwykle podejmowana w ciągu 6 miesięcy od terminu zgłoszenia wniosków, a działania powinny rozpocząć się w ciągu kolejnych 3 miesięcy.

Termin zgłaszania wniosków wstępnych upływa **dnia 28 września 2012 r. o godzinie 17:00 czasu brukselskiego**. Około 20 % z nich zostanie zaproszonych do złożenia pełnego wniosku i przekazanych do ostatecznej selekcji, w wyniku której wybranych zostanie około 40 nowych działań, z zastrzeżeniem dostępnych środków budżetowych. Zaproszenie do składania pełnych wniosków zostanie wystosowane do dnia 23 listopada 2012 r., a termin ich przedkładania upłynie dnia 25 stycznia 2013 r.; decyzje zapadną najprawdopodobniej w maju 2013 roku. Na dzień 29 marca 2013 r. przewidziany jest kolejny termin zgłaszania wniosków, w tym szczególnego zbioru wniosków interdyscyplinarnych (TDP – *trans-domain proposals*) według specyficznej procedury pilotażowej (szczegółowe informacje na temat procedury można znaleźć na stronie http://www.cost.eu/domains_actions/TDP od września 2012 r.).

Wnioskodawcy mogą skontaktować się z krajowymi koordynatorami COST (CNC) w celu uzyskania informacji i wskazówek – zob. <http://www.cost.eu/cnc>

Wnioski należy składać przez Internet na stronie internetowej biura COST.

Wsparcie finansowe przeznaczone dla COST na działalność koordynacyjną pochodzi z programu ramowego UE w zakresie badań i rozwoju technologicznego. Biuro COST, zarządzane przez Europejską Fundację Naukową, działa jako jednostka odpowiedzialna za realizację programu COST i zapewnia prowadzenie sekretariatu administracyjnego, naukowego i technicznego obsługującego program COST, komitety zajmujące się poszczególnymi dziedzinami programu oraz działania COST.

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do składania wniosków o finansowanie działań zmierzających do zamiany na inne formy transportu, działań katalitycznych, działań związanych z autostradami morskimi, działań związanych z unikaniem ruchu oraz wspólnych działań doksztalujących w ramach drugiego programu Marco Polo

(Rozporządzenie (WE) nr 1692/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady – Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 1)

(2012/C 177/09)

Komisja Europejska niniejszym wystosowuje zaproszenie do składania wniosków na rok 2012 w ramach drugiego programu Marco Polo. Termin składania wniosków upływa dnia 21 września 2012 r.

Informacje na temat procedur składania wniosków oraz instrukcje dla wnioskodawców dostępne są na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/transport/marcopolo/getting-funds/call-for-proposals/2012/index_en.htm

Informacje dotyczące programu Marco Polo uzyskać można także pocztą elektroniczną: eaci-marco-polo-helpdesk@ec.europa.eu oraz faksem: +32 22979506.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

